

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

BELFÖLDÖM: ELŐFIZETÉSI ÁR: KÜLFÖLDÖM:
Egész évre. . . 6 ft — kr. Egész évre. . . 6 ft 80 kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr. Fél évre . . . 3 ft 40 kr.
Negyed évre. . 1 ft 60 kr. Negyed évre. . 1 ft 70 kr.

SZERKESZTŐ ÉS LAPTÖRTÉNY
FLÓR GYÖZÖ

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.
Hirdetéseket jutányos áron vállal el a kiadónival.
Szerkesztőség és kiadónival: Palgar, a. 21.

A Londoni Magyar Pinczér-Kör egy- éves örömnépe.

(1.) Célunkat elértük egy kicsiny kis részben: *Külföldi Magyar Pinczér-Kör Ütse-
sült* . . . Szinte hihetetlenül hangzik: «Kül-
föld, és Magyar Pinczér-Kör.»

Hogyan lehessen és mit jelentsen ez?
Mit akarnak azok a pinczerek — *Körökkel?*
Majmolnak, vagy talán valami hőbort visz-
kegteleje bántja őket; fel akarják tán magokat
tüntetni a nyilvánosság előtt, hm: kezdenek
okosra válni? — Eh, de hiszen ostobaság
ezekkel — *pinczerekkel* — foglalkozni!

Igy bizony, t. magyarközönség és igen
tisztelt művelt társadalom; onok így gondol-
koznak. És én a bpesti Dreher-palotát men-
ném főitenni (ha az én tulajdonom volna),
hogy a fenti szövegekkel élénke, ha véle-
nül *ezen lap kerülné becses kezébe, vagy*
ha az itt leírtat a L. M. P. kör ünnepélyéről,
egy bármily *muvelt társadalmi napilap*
hasábjáról olvassák le. Mert hát *tisztelt társadalmom* — legynék őszinték! — Onok azt a
pinczert sokkal megvetendőbbnek tartják,
mintsem hogy annak nevét vagy azokat
holmi beszéd közben (maguk között) még
csak említésre is méltánák. Röviden szólván:
Onok előtt az a *pinczériség* (bármily sokan
is vannak), nem lelket számító, vagyis
szemük. Igen is, Onok így: hát t. sajtójuk,
a magyar hírlapiradalm! Ezek is olyanok

mint Onok. Egyik a másik kezét mossa. Ok
sem akarnak annyira lealacsonyodni, hogy a
pinczér sorsával törődjenek, azaz helyesebb-
ben szólva: hogy annak néha igazán nagy-
fontosságú ügyét, ha csak emberbaráti köte-
lességből is, egy kis megemléstér méltatni,
vannék figyelembe. De igen, ha valami borra-
való eset, vagy egyik-másik főpinczér többet
talál számítani a vendégnek, — oh, de mily
igen! — ezt alapos pertraktálás alá fogják és
leszentelenek azt a *pinczért*. Ez különben
csak az Onok nagy elfoglaltsága és fellettes-
ségére vall. Mert Onoknak t. sajtó, mint a
művelt nyilvánosság képviselőinek, ilyenkor
tudni kellene azt, hogy az a pinczér ezen s
ily tettek eljárására szakmájára rendszere által
van kényszerítve. Bezzeg aztán, a süketet
mélőzotatnak adni, (tisztelt a kivételnek) ha
az a pinczér megmozdul, hogy rendszeretlen
helyzetben változtatson. Áldig is azonban,
míg az a borralvó ügy rendezve lesz, vis
propiondinak hádd álljanak a következő
szavak! «En csak kicsinyben, Ön pedig
nagyban szedi a borralvót.» (Ezt egy elő-
kelő műveltségi bíró főpinczér monda
egyszer egy vendégnek, a ki vele a borra-
való fölött vitázott.)

Lapunk az elmúlt esztendőben, ezelőtt
egy és egy negyed evvel indult meg. Ugyan-
ekkor, azzal együtt vette kezdetét a magyar-
országi pinczérsg első és nagy fontossággal
bíró mozgalma, egy *Országos Pinczér-Egyes-*

let létesítés érdekében. Hogy ezen mozgalom
által elérendő s tervbe vett cél mily nagy
horderejű és kihatású volt, leghevébben re-
prezentálja azon körülmény, hogy külföldi
értelmiségünk, s különösen Londonban tar-
tózkodó kartársaink, azonnal a mozgalomhoz
csatlakoztak. Átlátták és fel tudták ok azon-
nal fogni, hogy ezen nagyszertű tervnek léte-
sítésével nem csak e szakma miár annyira
odúossza vált rendszerre semmissített meg,
hanem hogy a társadalom által mindaddig
semmibe se vett pinczérsg, az utjajalakítás
fejleményei folytán, végre is — az *emberi*
egyenlőség jogába — a jelenkor megkíván-
tató műveltségi szímvonáira helyezkedhetik.
És míg mi idehaza mozgalmaztunk és alakít-
ottuk Asztal-Társaság- és bizottságunkat, az
alatt ők megvetettek alapját az e hó 18-án
egy éves *Londoni Magyar Pinczér-Körnek*.
Ennek emléckere tartanak most egy éves
örömnéppet szeretett hazánkiai, londoni
kartársaink.

Mi örömmel és szívünknek egész me-
gével üdvözöljük londoni kartársainkat. Lel-
künk, gondolatunk önön közöttük és velük
ünnepli a kedves emléknapon: *köröknek alapítási napját*, a mely napot ok olyan igen
sokat tettek. Mit tettek? Mi tudjuk *Alakított Londonban egy Magyar Pinczér-Kört*, a melytér nem csak tőlünk, a magyarországi
pinczérsgtől, hanem nemzetiktől (magyar
nemzetünk) is elismerésre érdemesek. *Magy*

AZ UJKOR TÁRCZÁJA.

Kelet.

Örök virágnak, fénynek és sngárnak
Szőlő hazája, messi szept kelet,
Egy üdv azoknak, a kik arra járnak,
S szemlélhetnek csudálat tégedet.
A földnek messze és minden térből
Méses csodák s várások herelért,
S szent líbort látni a kelet világól —
Seregstül jönnek s vágnak féled.

Eljöttén én is, messi szept beléte,
A hol az örök tavasz s nyár virni,
A hol Hadesnak Számun képeletje
Homoktengerben vi szót vadul,
Hol a szákháiban friss forrás vizeknek
Isten kéz nyitott utat egykoron . . .
Itt vagyok, itt, a misztikus keletnek
Földjén, az örök szép virágnokon . . .

Tünődte járók e csodás világba,
Mely, mint krónikás könyv kinyitva áll,
S miként megírta a szent bibliáta:
„Itt született az élet és halál,
Az első leny itt látott napvilágot,
Itt diszlett egykor szép Paracdiscum,
Abrahám földje itt termelt s virágott,
Itt dől össze a híres Babylon.”

Merre a hely, hol nemzetek családát
És véreznék el nagy harcokoz?
S hova oly gyabran költö-lelkek jártak,
Hol tan e meny, a magas Helikon!
Az Olympost miár onludék tábarja,
Mint más sok, ez is holl von s pusztá lett!
Még messze látszik Isten szép alakja,
S a hely, a melyen állt a szent kereszt!

Dicső Hellsznak omladékán ülte,
Mély emérlenten olvasom Homert,
Hol vívott egykor Agamemnon serge
Nagy, hosszú harcot, egy szép asszonyt!
Oh, szép Heléna s Párisz, szerelmek!
Miflú hany ország szentvedt haladt!
Éros Achillest e nagy harc: elő meg,
S Priamos itt temelte hős fiát.

... Mi volt e kor! . . . egy szép tündér-
legenda
Egy köllemény a multak könyvből.
A fennmaradt emlékezés s a monda,
Ha róla szólnak, a jelen örül.
Vanns szerelme és büros meséje,
A Perzeusi szept történetek,
S mit iteucékről mond e kor regéje . . .
Műnd, mind a szép kelet szülte meg.

De réze a mult, s szép történet folyása,
Uj századoknak jövein megáll,
Vonn kezdetnek tenger aradás,
S az árból kikél a nagy Hamibál.
Tenger megrázza hullámos sörényét,
S reszket Róma, a csarnok uralgó:
A hős vezért győdelmenk serget
S hah! romlész a nagy s gyáva Karthagó. . .

Mi képzelt nagy és legszebb rejtül itka:
Imhol David királynak városá
Az új kor eszméjét magába hordja
S hirdeti, ember az Isten fia,
Jermésálem pálmákkal jó lébe,
És kard mindenki hosszantú kiált,
Eg karmad napra olajfák hógere
Vissz, hol szentved s hál keresztáldat!

Örök időnek s titkos rejtelmeknek
Nagy itka, minde a Te nagy műted!
A Mohamedán s Indusa Keletnek
Csodáldék dildák széjtes néked,
És fognak dilti, míg csak a Nilusnak
Arjával folynak s tünnek századok —
S rohamo szelét homokszalagok —
Mig bámulják S:finx s a Pyramisok . . .

Szeged, 1899.

Flóráfi Gy.

tanlan nem? Kérdjük, hogy: miért nem?!

Regula de — nem tudjak hánysz és hol van megírva.

Külföldön vannak több helyt, mint: Bécs, Berlin, Páris, London stb. *Magyar Körök*. Kik ezen *Körök* tagjai? A felsőbb, művelt osztályból valók, a kilenc fénysík jó módjuk és jóvedelmük van, s a kik az emberbaráti szeretetet (szegélyezés, stb) — *szóvalható* — csak azért gyakorolják, hogy ezért a hazai sajtó egy nagy csomó érdemelésébe és elismerésbe részesítse őket. Ezért. Hogy azonban azok azt a szent ideát (a honszeretet) szívóközön viselnek; hogy azok langolva a „*Nemzeti*”-ért, lennének szerető gondolat az ott, terükön lévő, minden Magyar-nal (tisztas szándék és jellemek) oda-szalkadtak íránt és a *magyar* névnek hírt szerzezz s azt ismeretni törekedének, azt mi még nem hallottuk s olvastuk azokról a *Magyar Körök*-ről. Jó tudomásunk szerint Londonban már régebben áll fenn Magyar Kör. S a britt föld lakói közül még sem sokan tudják, hogy *Magyarország* is létezik a világon. Tudják, a kik tudják: a tanultabb s felsőbb körök; az arisztokraták, a *kik csupán csak egy államot* ma már sehol sem képeznek. Hat a többi, a nemzet zömé — *az a plebsz féle!*

De, ám nézzék csak azokat a szegény ördögöket, a kik a magyar társadalmat szerint a legalsóbb osztályból (?) valók, a Londoni Magyar Pinczer-Kör tagjai. Ezek, isten és ember előtt büszkén vallják, hogy magyarok! A létezik s az egész világok örül, ha azoknak az idegeneknek az ő hazájuk, a nagy és dicső multi Magyarországról beszélhetnek. És azok az idegenek ez a felkes beszédet szves örömmel és érdeklődve hallgatják. Miért? Mert ők eddig arról a *Magyarország*-ról mit se tudtak. S ezen kívül? Tudják ők azt, hogy az a magyar, ha külföldre kerül, mily igazi árva és pártatlan, s hogy az mennyi sok minden bajnak és kellemetlenségnek van kitéve. (Még van ez különösen egy pinczerrel, a kinek külföldön senki ismerőse sincs.) Ennek tehát elejét véve,

szövetkeztek és forrtak egybe. Megalkoták körüket, a melynek célja: egymást segíeyezni és támogatni, kincsüket, a magyar nyelvet és hazafiságot tisztán megőrizni és utat nyitni a tapasztaltai vágyó magyar pinczersejnek külföldre, hogy ott az idegeneknek minél többen hirdethessék: *Létezik még egy hon a földön, a melynek neve Magyarország!*

Vivmányunkat, a létesítendő Országos Pinczer-egyesület mozgalma eddigi szép sikereit, nem tagadtajta senki. Mozgalmaink eddigi elértük azt, hogy Londonban alakult egy Magyar Pinczer-Kör, a mely nemzetének becsületére, szakmájának pedig nagy hasznos előnyére vált. De vivmányunk nem csak eddig terjed. Lehárgujából, megcsökönnyosított közönyéből feráztuk a magyar pinczersejeket. a kinek skrupulusos rendszere mir csak egyesesen az elzülles felé vezetett, s a melyvel törödni nem töröltük senki, nem a *magyar beszéli magyar társadalom!* (Ennek különben az osztályokai nem törödni, a többi ezíra szokásai közé tartozik.) Ideje volt tehát magunknak gondolni magunkra.

Londoni Magyar Pinczer-Körünk ünnepeit ül; egy éves fennállásának örömmünepét. Egy kis öröm és pihenés, a mely a nagy fáradalmak után, testnek és léleknek egyaránt jól esk. A Londoni Magyar Pinczer-Kör vezetősége, mint minden új alkalomkor szokás, megtett minden intézkedést, előkészületet a jubileum minél szebben sikerülése végett. Az angol és francia napilapokokk erre néve közlések tetteék, s a kör tagjai, londoni ismerőseik, valamint a magyarországi szaktársak jel-szöjének az ünnepeit jögyek szétküldték. Menjünk tehát, ha nem is személyesen, de léleken, gondolatban jelenjünk meg londoni kártársaink közt és ott, azon a szép ünnepen hozzuk meg azt a határozatot, hogy a következő esztendőben mi, Magyar-pinczeri is meg fogjuk ülni a létesítendő Országos Pinczer-Egyesület egy éves örömmünepét.

állásához (szakmájukban) juthatunk, a melyben a továbbiakra néve megveszerelhetjük magunknak a szükséges tájékozást, ismeret és költséget. S kinek tesszik és tettünk mindezzel jót és hasznót? Nem-e magunknak? Először, mert tudás vágyainkat kielégítve s ebből célunkat elérve láthatjuk: továbbá pedig gazdagodtunk nyelvtudás és oly ismeret és tapasztalatokban, a melyek nem csak a magunk javára valók, hanem újabb hazánkba kerülve, azokat szakmánk és nemzetünk hasznára is arvenszethetjük. Szép dolog tehát, dicső dolog az a *riágot látás*, a melynek különben feltönni mily érdekes-séget és mily jelentőségét csak az tudja legjobban, a ki már a külföld útival és kenyerével valamennyire ismerős.

Engemet is, mint más több annyit, vezetett s volt a vágy külföldre menni. S e czélem értelmén. Voltam Francia, Angol s több ország vezetetésbe városai útleitelenbe s az itteni nyelveket, valamint divó szokásokat s a többféle tudnivalókat megismerem. Láttam és tapasztaltam sokat és szeret. Megismerkedtem olyan dolgokkal, a melyekről még előbb fogaimam sem volt. Hanem azért mindezeket még csak közél sem állíthatom ahhoz, (hanem egy más te-

Ébredjétek kártársak!

Istennek hála, van már nyugdíjegyeseletünk, tőlünk függ, hogy legyen Országos Pinczer egyesületünk is.

Az ország nyugdíj-egyesülete néve, örömmel töltötte el mindnyájunkat az a tudat, hogy az bár lassan, de tartapodik. Megelégedetten láthatuk ut továbbát, az hogy a nyugdíjgy, az üzlet rövid tenállású öta új szép előrehaladottságván van, hogy mi azért csak hallásak lehettünk azon laza ügyetvékeny és fíradtságot nem ismerő egyéneknek, a kik a nyugdíj-üzlet ellen vannak és annak működését viszik. Ez t. kártársaink mind csak a mi érdeklünkben törönnék, mert is illet, hogy írántuk bizalommal legyünk és öök annyiban támogassuk, hogy diszinkre való intézményünk fele szeretetünkkel forduljunk és annak tökéletesítésé, felvirágztatásá és fejlesztésére meg anyagi áldozatoktól se riadjunk vissza.

Az ország több városában megalakultak az országos Pinczer-egyesület érdekében a mozgalmi bizottságok. A kik hazánk szívébe, a székes városok szaktársak közt nem talált még kellő visszhangra a némes eszme. De remélem és hiszem, hogy ők is körül fogunk ébredni alkalmuk s ekkor majd kárölté fogunk haladni a kijelölt ösvényen.

Volt idő, mikor még nem voltak vezetők. Ma már, hála istennek, ez az állapot megszűnt. A bepesti szaktársélelet ellen öly kímázású és lelkes egyének állának, (egy kivételével, a ki nem fog mellet verte, hogy ö bepesti főpinczer, most azonban felejtette, hogy ö egy megmondható pillanatnak köszönheti, hogy ö ma a bepesti pinczer-egylet ellen áll.) De en remélem, hogy a bepesti pinczer egylet értelmes és gondolatban tudó tagjai vissza fogják helyezni ezen „giger” módra pőszekedő fiatal embert, a hol volt, a Iontárra) a kinek csak alkalmuk kell és a némes eszme terjedni fog.

Ti pedig kártársaim, kik a mozg. bizottságoknak tagjai vagytok, ha azt vélték, hogy a tagsági új megfízetés, vagy a jelvény hordás s a szabályok betartásával eleget tetted — egy esádlótok. Nem, kártársak, ez nem elég. Tínektek még ennél sokkal nagyobb kötelezettségek is van. Megvédni és megeretni a m. bizottságok reputációját. Ezt, stóbit azonban csak úgy érthetjük el, ha komolyan látunk munkához és dolgozunk s tesszük kitartóan. Mert az a bizottság, a mely benőtök tagjaival fogad, s a melynek mi

kántából) a mit nyújtotk szeméink és tapasztalatúink naplójának a messi szíj kelet. Lapunk t. szerkesztőjének elutasasomkor lelveben ígertem, hogy az „Ujkor” olvasóival az itteni éret, népszókas és üzleti viszonyokat ismeretmi fogom. Ezen ígéretem bevaltam most öbajgom, a mi ugyan a várakozásnak nem a legjobban fog megfelelni, miután Egyomban létem az egészen csak három hónapra terjed, a mi természetesen nem elégítés arra, hogy egy ily nagy kiterjedésű tartomány népszókas és viszonyait teljesen át lehessen tanulmányozni. De majd az ide legközelebbi visszatérésem alkalmával — a mi most kimarad — közzéadom a mi most kimarad — közzéadom a magunk felső Egyomtot is. Ez a mostani közlésem — alsó Egyomtot — csak kulcs lesz — az igazi Phárók országához, felső Egyomtohoz. De abbéli szárdelómunk az idő is ellent m-nod, mivel hogy az itteni tartózkodás a nagy forrásoktól már türethetlenné vált. Itt Caróban árnyékban már 36 fok a meleg. Ezt pedig — tekintete véve annak folyton fokozódását — egy európai-nak bajos kiállani.

Nagyon kevés a száma azon mi szakmánkbéli magyar kártársaknak, a kik eddig beutazták ezen kelet vidékeit, a melynek ter-

A pyrisók hazájából.

Kiadó: *Vasárhelyi Körök.*

Kelste: ?

S miért ne láthatnók mi is, magyar pinczerék, a világot ezen legszebb ország s ennek esodavál határos nagyszerűségét? S miért ne lehettünk mi is ismerősök az itten öök különféle népfajokkal, ezeknek nyelve, élete és különös szokásaival? Nézetem szerint éppen mi vagyunk azon szakmából valók, a kinek nem öhajjuk kielégítésére — külföldre látni és eleményeinket tapasztalatokkal gazdagítani — a legjobb s kedvezőbb alkalom és mód kínálkozik. S miért ne használnók ezt ki s miért szalisztanók el a sokszor majdnem magától kínálkozó szép alkalmakat?

Az az öszön, avagy nevezük vágyunknak, hogy — a mi hazánk földétől kívül eszik — szeretőnk látni a külföldet, annak szépség és nevezetesebb városait, azt hiszem, minden emberben megvan. És a kinek módja van hozzá, ezen vágyát nem is hagyja teljesíten. Minekünk ez a módunk nincs meg. Nincs igaz, de meg van adva rá az alkalom annyiban, hogy egy-ek nyelv és szakmánk tudása folytán külföldön olyan

jelvényét hordják, csak az várja és óhajtja főlni, hogy tegyék az eszme érdekében.

Ebbsétek tehát kartársak. Jelszavunk legyen a „Kártárs!?”

Kártársi üdvözléssel

Tóth Kálmán

a temessvári magy. biz. elnöke.

Szervezkedés és mozgalom.

Fontos határozatok, fontos teendők.

Az O. P. E. előkészítését vezető bizottság I. é. április hó 29-én éjeli 11 órakor a Millenium kávéházban tartá meg rendes ülését, a melynek az O. P. E. ügyében hozott fontos határozatokból a következő kivonatot közöljük:

Tóth Endre ur főnöke, miután a létesítendő Országos Pincéz Egyesület alapszabályának kidolgozását elfogadta, írás határozatot hozott, hogy annak befejeztével (mely 8, esetleg 14 napot eved igénybe), mely szabályok birtok érdekelteket tart, amelyre a magy. bizottságot az O. P. E. ügyének agilis ügyeit meghajja. A megtartandó értekezlet az alapszabályok lefolytatásán kívül, az egyúttal határozatból kijelölt megállapodás történik a további szervezkedés, a kicélt alköztje, valamint az alakuló nagygyűlés (országos konferencia) helye és mikor tartására nézve. — Ezen nagy dolgok elhatározása után meg egy fontosságban kisebb, de nem kevésbé jelentőségű tárgy lett szónyegre hozva, a melynek egy-ékt szóval megemlíteszt színt ne tartjuk érdekelteinek.

Tóth Endre ur főnöke jelenté az ülésen, hogy Szombathely jarmen, az ottani Magyar Pincéz Asztaltársaság érdemes elnöke, valamint annak több tekintélyes tagjával alkalma nyílt találkozni, a kiknek az O. P. E.-et illető beszédjéből örvenletes meggyőződést szerzett arra nézve, hogy a szombathelyi M. P. A. Társaság tagjai nemcsak mind igazi hívei az O. P. Egyesületnek, hanem annak érdekében ugyanazsak dicseretes és nagy ügybuzgalommal folytatják működésüket, a melynek ellenkező látszatot csak a személyek ügyei adtak. Erre nézve főnöke, miután a tényleket miniszteri szépségeti tulhajtják Olaszországot, a szép Rivierát, s a mely történelmi kincs és régiségeiben a legeszegezagabb.

Ezt tehát, jobban mondva ebből azt a kis részt, a mit nekem sikerült eldigi megismerni, fogom mostani közlésemben megismertetni az „Ujkor” t. olvasóival.

Egyptom.

Egyptom a tudományak és bölcsességek a bölcsége. Ezt tanultuk s tanuljuk most is az iskolákból. Az ó-kor szép története, az, a mi a mai civilizált világunk, vagyis a műveltség alapanyagvetője volt, innen származik. Itt létek a legelső nagy nemzetek, mint: babylonok, fönciaziak, görögök és rómaiak. Itt születtek s éltek az örökké élő nagy tudósok, a kiknek a minden tudomány forrásait köszönhetjük. Es itt élt a „Szent család”, a kinek létezését a könyvből olvassva — mint más sok annyian — eddig magam is csak egy szép mythosféle regenek tartottam. Egészen más véleményem vagyok most, a midőn a nagy múltak örökös emlékeit itt valóságban, szemlél szembe láthatom. Láthatók itt bizonyos hegyek, a hof a neptörőelem, valamint a szent

don oldalban bélyegította, megnyugtatta a szemhatalyi kártársakat, hogy a közpő érdekében mindent elkövetve, utóbbi ügyet a békés megoldásba fogja vinni.

Az ezen ülésről felvett jegyzőkönyv jövő számunkban közöltetik.

Jegyzőkönyv.

Felvetéssel Szegeden a let. O. P. E. elők. vez. vezető bizottságának 1899. évi április hó 6-án a Millenium kávéházban éjeli 11 órakor megtartott rendes üléséről.

Jelenlévők: Tóth Endre főnöke, Hegyháti Sándor szervezőjei vezetik. Flór Gyózó szerkesztő. Az elők. vez. bizottság részéről: Radványi József elnök, Vedrai Oszkár II. titkár, Ladányi Ede ellenőr, Klinkhammer Sándor, Valentiny Ferenc, Burghardt Lajos, Jakó József, Nagy János, Kovács Béla választmányi tagok és a rendes tagok teljes számban.

Elnök üdvözi a megjelenteket s egyuttal örömet fejezi ki a tagoknak így teljes számban való megjelenése fölött. Az ülést megnyitja.

1. A múlt évi jegyzőkönyve felolvasványi után elnök észrevétel nincs, Ladányi Ede és Aranyossy Samu urak által hitelesítettek.

2. Elhök megnyitja.

Radványi E. elhök megnyitó beszédében első sorban a kibocsátott gyűjtőkönyvről s a csatló felhívásról emlékezik meg, mint a melynek adminisztratív elintézésével a mult ülés vonatkozó határozatának szerzetett érvény.

A dolgot jelentőseget méltatva előadja, hogy ő elnök tisztelő kifolyag is, de különösen azon rendkívüli fontossággal fogva, a melyet — az ő egyéni hite szerint is — jogosan tulajdonított eddigi tevékeneséink közt ezen leguabb akciónak, kétszeres kötelességen tartja, hogy legjobb tehetsége szerint buzditson annak felkötésére és parolátására.

Ügyeszeretéről inditativa, ismetelten kéri a bizottság tagjait, hogy tegye meg mindenki a tőle telhető, amellyel alapgyűlésünk ezen leguabb — hitünk szerint czelszerűbb — módojának sikerét előmozdithatjuk.

Tényleges eredményekről természetesen meg nem számoltat az ülésnek, amennyiben azonban a külső jelekből következtetni lehet, teljes reménységgel tekintünk teykedésink leguabb és nagy horderejű mennyekhez elé.

historianak egyes részletei lefolytak. Szemelhetőek egyes emléksorok és épületek, a melyek 1000 évvel ezelőt léteztek s dacára s sok vizsály és rombolásnak, meg most is épen állanak.

Mily különös hatással vannak mindezek az emberre, csak az tudja s éri, a ki ezen dőnhetetlen élményekkel szembe áll. Ezek a réges rég porló művészi kezek által ide építet érzelten kövek mintha egyszerre megjelenednek és beszélnek s a ki előtt áll, né nem tudja, hogy ében van-e vagy almodik. Csak csodálkozik és hallgatja az életelen emlékek főkjáráról azt a szép regét, a mit már egyszer valamikor hallott. Hol? Talán gyermekkorában, az iskolában tanító-jától.

A nép és szokások keleten.

A keleti nép és szokások teljesen különbözök a miénköt. Milyelyt az ember lezsal a hajórol és áteli Kelet kapuját, azonnal úgy tunik fel neki, mint ha egy más, egy egész más világot látna.

(Folyt. köv.)

Több kisebb-nagyobb jelentőségű folyó ügyekről való megemlékezés után kiemelt vártába, hogy miután egy ó hozzá, valamint Tóth Endre főnöke és Flór Gy. szerkesztő urakhoz is igen sokféle érkezik tudakozódó és felvilágosítást keró levelek a megtartandó országos előterületet illetőleg, ő a maga részéről döszereinek tartani, hogy az elők. vez. bizottság már jelen ülésében foglalkozzék a dologgal.

Ugy gondolja azonban, hogy a tárgyhoz szólni Tóth főnöke ur a legilletesebb, a mennyiben tehát főnöke urnak amagy is nem lét volna szándékának, úgy tisztelettel kéri őt e kérdésben való vélemény nyilvánítására, esetleg állásponrtának megjelölésére.

Megnyitját ezzel bevégezve, átadja a szót Tóth főnöke urnak.

Elnök urnak tartalmas és szépen előadott megnyitója általános helyesséssel találkozik, a beme foglalt jelentések, előterjesztések poing köszönettel vetetnek tudomásul.

Elnök urnak egyenes felhívása s a jelenlevőknek általános óhaja által készetve, Tóth főnöke ur szót most az elnök ur által felhozott orsz. előterkeztet kérdéséhez.

Szamba véve — ugymond — hogy a jelen ülésen megjelenteknek nagy többséget a kérdés ugyszólván készületlenül találja, har helyesi ugyan, hogy az elnök ur a kérdés megoldását szorgalmazza, megis úgy gondolja, hogy az elők. vez. bizottság jelen ülésében a dolgot érdembe menő tanácskozás nem inditató.

Ő a maga részéről oly nagy fontosságot tulajdonít e kérdésnek, hogy mielőtt vele a bizottság érdemleg foglalkozna, elkerülhetetlenül szükséges, hogy a bizottság minden egyes tagja teljesen tisztában legyen e kérdés lényegével.

Azért kéri a bizottságot egészen úgy, mint a tagokat egyenként, hogy a kérdést tegyék tanulmány tárgyává s a jövő ülésben (a mikorra vélemények határozottab) kifejtését ő is indokoltan látja halasztani) kél mondjon véleményét, illetve tervén propositiót.

A bizottság helyesi Tóth főnöke ur fel fogását, ahhoz hozzájárul s a kérdésről leendő érdemleges tanácskozás a jövő ülésen tiziki.

3. A tárgyszorú értekezésben következők a tisztikar kiegészítése.

Elnök ismerteti a tisztikarban beállt frisedéseket s egyuttal jelenti, hogy az elők. vez. helyi viszonyok és minden egyéb figyelembe vevendő körülmények lekikismeretes átgondolása után az urredeésben való tisztesség betöltésére nézve kész listát állított össze, azt az ülésnek czennel előterjeszti s kéri annak változatlan elfogadását.

Nevezetesen pedig:

Siposs Jenő titkárnak a bizottság székhelyéről történt elhivására folytan titkárral Jakó József választmányi tagot; Sugár Miksa pénztárnok lemondása folytan pénztárnoknak Aranyossy Samu v. tagot; Ladányi Ede ellenőrk elhivására választmányi ellenőrül Kovács Béla v. tagot jelölt az elők. vez.

Az elők. vez. szerzője az ülés osztály tetszésével találkozott, a jelöltet közfelkialással emeltetnek az illető tisztségekhez.

Az elnök tehát Jakó Józsefet az elők. vez. biz. titkárnak, Aranyossy Samu v. tagot pénztárnoknak, Kovács Béla v. tagot ellenőrknek jelenti ki. A már előzőleg többszörösen felvetett intező bizottság megválasztása is a jelen ülésen levén soron, azon bizottság tagjait a következők választatnak meg: Flór Gyózó szerkesztő, Jakó J. titkár, Lugossy Jenő, Valentiny Ferenc, Klinkhammer Sándor és Nagy János választmányi tagok.

Ezen bizts. ügyrendszabályozásának mielőbbi elkészítésére Flór Gy. szerkesztő kéri tük fel.

4. Felolvastásra kerülnek a győri, losonczyi, pozsonyi mozg. bizottságoktól érkezett bizalmi nyilatkozatok.

Az elők, vez. bizottság ezen bizalmi nyilatkozatainak a saját működése iránti elismerésnek oly mérvű látás, amely az ő tagjainak egyenként is mindenkor büszkeségre lehet, a bizottságok mint ilyenek pedig fogadottabb szót szolgáltak a további lankadalan kitartására.

Határozataira meg egy-egy választásról elküldése, amely határozat fogamatossága titkár feladatává tétetik.

Felolvastásra kerülnek továbbá az újonnan alakult veszprémi és szatmári mozg. bizottságokról szóló jelentések.

Lelkesedéssel és éjjezzel fogadtatnak s titkár nyomban utasítják, hogy az új mozg. bizottságoknak szóló méltó üdvözlő iratokkal mielőbb elkészítse.

Ezzel a mai ülés tárgyszerűsége kimerítetven, elők az ülés: a tagok újra üdvözlése mellett távoznak.

Kmf.
Jékő József, titkár. Rendeigh József, elnök.

Debreczenben is, mint más városokban, a hol szakmunkákért és a közbizonyt élő derék szakértársáknak vannak, megindult az O. P. E. érdekeiben mozgalom. A mozgalom élen ügy-érdekeikről közismert szakértársáknak vannak, a kiknek nevével és működésével a mozgalom eredménye után fogjuk ismertetni és mellátni. Az erről szóltó tudósítást a legközelebbi napokban várjuk.

A temesvári mozg. bizottság az elők, vez. bizotts. elnökének czímére a következő szép bemutatkozó s az összes tisztikár és tagok által aláírt sorokat küldte:

M. T.
Rendeigh József urnak,
az O. P. E. elnökségét vezető bizottság elnökének Szegeden.

Ahútróttak, mint a temesvári földi mozgalmi bizottság tagjai, minthogy a nálunk megpendített mozgalom jelentékenyen szaporodott és emellegre nincs czélunk érdekében nagyságban izmosabb alakot öltött, továbbá a nálunk viszhangra talált hatalmas eszme dicső momentumának jellemző dokumentálása céljából, van szerencsénk magunkat, mint testvér-bizottságot, ezen, a jövőben nagyobb tevékenység kifejtésére biztosított alakban, az előkészítést vezető bizottságnak tisztelettel bemutatni.

Kelt Temesvárt, 1899. április hó 15.
Hazatias üdvözléssel

Schráb Miklós, Titkár. Tóth Kálmán, elnök.

Csonos Gyula, pénztárnok. Toffing I. József, titkár. Oprek József, elnök.

Boór Jenő, M. titkár. Payer Nándor, elnök.

Agyora Árpád, bizalmi főt. Következnek az összes tagok aláírásai.

A létesítendő O. P. E. szolnoki mozg. bizottság hatodik penztári kimutatása 1899. évi március hó 4-től 1899. évi április hó 1-ig betett tagjai díjairól. — Rendek tagok: Szűcs Miksa, Koronczy Sándor, Kajtar István, Pászthy Adolf, Ungar Ferencz, K. Szabó Dániel, Szabó I. Béla, Bran Zsigmond, Merki Lajos, Engel Lipót, Marschner József, Szűcsy János, Gergő László, Müller

János, Krajcsovits Frigyes, Schrief Frigyes, Karácsony Lajos, Lászlós József, Froster Péter, Szobotta Richárd, Waldmann Árpád, Denes Kálmán 40—40 kr. — Partoló tagok: Fodor Dániel, Müller Mihály, Wether István, Vidovits István, Wechsler Miksa, Friedrich Vilmos, Schwarz Sándor, Kiridusz Imre, Vogl Antal, Dr. Hasznos József, Varjas Oskán, Bay József, Kelen Jenő, Welisz Antal, Pál Sándor 80—80 kr. Összesen 20 ft 80 kr. Az eddig betettetek díjai: 89 ft 80 kr., végösszeg 110 ft 60 kr. Szolnok, 1899. évi március hó 24. Schrief Frigyes, penztárnok.

A Daróczi lovagok.

Megpendült az O. P. E. hatalmas eszmeje s ébresztő szava viszhangra talált. Hatalmas szava rettegésre ejté mindazokat, a kik anyagi és polgári pozíciójukat a rendszeren helykövetés határaitól orjogó eszközeivel szerették, de rettegése ejté azok is, a kik a jelen ügykörülmények gyökörök között zsoldosaiat reprezentálták. Eros szavának fődött ereje mind jobban mutatkozik magyarországi pinczer karának értelmisége között, s immaron hála néked dicső „kihirtás”, a szép szózat varázserője által leültetők a lelki szemükről, felébredtek közöttük álmáinkból és megragadtak zordulati igazságunk fogyerét, hogy széjjel letessék az ügyünk rendszer többnyire zsákmányoló, hősök lator kezét, hogy megvédelmezzék a letört szent igazságot, hogy diadlora vezessék a megnívántul erekek ajkáról szóló jogos követelést: *helyet a társadalomban!*

Es most, hogy szeretet hazánk értelmes pinczerei szakosztályunk ezen életévőre s fontos problémájának sikeres megoldásának fázisának most, a midőn eregek hajlának meg és ismerik el ezen nagyszabású reformnak dicső feladatát, — a midőn mindnyajunknak határt nem ismerő anyagi áldozatokkal és a legerélyesebben kellene ezt kifejtjen és állást foglalni, hogy mindnyajunk egy rendezett s szép letjóvendő melébb megvalósítható lenne — most előlépnek a Kaszás és Czafuta Lajosok, az egyik a saját tisztes neve, a másik valami halokcsei főleg kéncesséssel s aláírják egy idődiák írásba foglalt intrikákat és hirdetik a régi törzszóltott hagyományok tanait.

Ének felültetett kartársakról, míhászna hitégetésekről, melyek előt meghajolni, hazafias önzertik miatt nem lehet. De ad versus, mit tesznek ők, a fel nem ütettet urak?

Avagy önzerthez való eljárás álaevékbe rejtőzve s massal íratva, szónai a cselőzövények fonát? Vagy tán humánus eljárás gyaukat gyártani azok ellen, a kik áldozva küzdenek a mar hajnalodó létszababságunk megvalósulása érdekében?

A kiknek össze kellene borzadni a mai ügyökli rendszer nap-nap után előforduló szörnyű eseményeitől, a kiknek állásuknál fogva, a jelenlegi vitális kérdések harcaiban, minden hóbózis nélkül, legmagasabban kellene lobogtatni azt a zászlót, a melyre az igazság s a józan fel fogás betűi az O. P. Egyesület irtak, ők most előállnak és minden ügyben nélkül odairják nevüket a *pinczer* szűgy legfelvetemültebb elcsénegek forndvényei alá. Az eltréves vádjá illeti őket, mint szűgyenletes összeesküvőket.

Tiszteletre méltó személyük ellen a kétségek ugyan legkisebb arnyalata sem fér, de megmondatlan tettek, az összes pinczér-szeg esküdt elcsénegevel való paktálásukkal, azok gyimint írásbeli záradékaikkal — míg lsten es ember előtt tudatlanságukat dokumentálták, — csak megvetésre méltók! (Ezek a Daróczi lovagok.)

Nem letézik ember fia, a ki meg nem hajolna az O. P. Egyesület, szakmánk ezen nagy átalakulásának nélkülözhetetlen szükségességére előt.

Minden józan esz s higgadt megfontolás elismeri, hogy iparunk kulturális élete csak úgy fejlődhet hatalmassá, ha az O. P. E. es ennek kapcsán a szárdi magyar szellem közöttünk meghosonul. (Daróczi es Kaszás urak hazasígtást ezen felforgó tények nagy primitív alakban tünteték fel.)

De ők meg ünnek fel a míhászna hitégetéseknek, ők nem látják nélkülözhetetlen szükségét az O. P. Egyesületnek, Kaszás Lajos, a budapesti pinczer-egylet elnökének a jelen helyzet paradicsom. De nem akarom, mert hisz szűgyenleten az O. P. Egyesület horderejt esesereln, meg fog viradni, dacára ezen egyének agtízozójának, a leszámolás fíneppapja.

Elpirult az igazság és lobot vet a higgadt megfontolás, halván, hogy saját szakértársánk között akadtak egyesek, a kik tudva nem tudva, elég merészek törzszóltott tanokat hirdetni es kísérletet tenni, hogy latorokkják (haha) a magyarok nagy lstenének, már fenyvesen elterjedt) O. P. E. eszméjét es ennek kapcsán a magyar érzést es szellemet.

A gyűlölet szenvedélyének demónja szállta meg ezen urakat, hályogot van szemükre, hogy csak amugy „bánoisn” módra hajfnassák végre elvetemült tetteiket. Messze van tőlem ugyan Kaszás személye ellen a hazahatlanság vádját emelni, de az elők ellen igen! Messze van tőlem Kaszás tisztességében szántani, de nemzetközi kaszásai-sáiban a higgadt megfontolás nem találhatja fel a közös haszon es minden józan forrásait s a hazasígtához való igaz ragaszkodást.

De nem akarom tovább s bővebben részletezni budapesti kartársaink azon hibás pillanatát, a melyben tekintélyes testületüknek élére nem egy elnököt, hanem egy a következettség hiányával gazdagon megáldott ügyökli szolgát választottak meg. A budapesti pinczer-egylet tiszteletre méltó tagjainak hazafiságuk elismer. köztudomású dolg. Ezen ösziéte ítélet pedig nem személy ellen szól, hanem mindnyajunk létevére szempontjából.

De borura, derű! Es mi reméljük, de hiszünk is, hogy az urak felsimerre a hamis ösvényt, a melyen haladnak, hatat fognak fordítani a jámbor Darócziaknak s akkor halokcsei nélkül vissza Darócziére!

Boór Jenő,
a „Temesvári mozg. bizottság” M. titkár.

Egy intrikus?

Sok lelkes kartársnak — köztük nekem is — szöget ütött már rég fejükben, hogy a legutolsó időben egy évén, kinek nevét direkt nem említem, hárcz alatt folyton szötte az intrikákat. Állarcz terve sikerültjón, két kézzel dolgozott. Egyik kezével „hosszant” osztogatott, hogy minél több kartárs legyen neki lekövete, a másik kezével *üblöcsit*, hogy minél több ügybuzgó kartárs letörjön a közgyg teréről. Köztük megláttam *Tóth* Endrét, kinek azonban — *Istenek* hála — erősebb akaratereje s sokkal nagyobb érdemai vannak szakosztályunk történetében, hogy sem annak a rosszkarutaru intrikus kezék csak valamit is tudjána ártani.

Jelen soraimat rövidre szabva, távol áll tőlem minden rossz szándék, nem akarom az egyetlenség megvált elhínteni, csak világozságot óhajtok, a míhez úgy hiszem a *fény-szerkesztő Pósch Gyula* ur fogja szolgálatni. Ezt annak fogja is relem, mert köztudomású dolg, hogy *ő mindig üblöcsit* es igazi barátja volt a *reform* eszméknek.

En remélem és hiszem, hogy nekem segédkezett fog nyújtani, hogy léleplezhessek azt az egyént, ki a legutóbbi időkben „Darczi”, „Czafuta” stb. nevek alatt falókócsik kontóbsze burkolva irónkiált s azt az egyént, ki már csapdában van.

Ha nem bírja gonosz tettet igazolni, úgy á is, velem s kartársaimmal együtt meg fogjuk vetni.

Erre kérék választ, Posch Gyula ur!

Temesvár, 1899. ápril 24.

Tóth Kálmán.

Olvasd.

Nyilt level az kartársakhoz, kik az „Ujkor” ellen vannak.

Léteznek tehát olyan főpinczerek és pinczerek is, a kik az ügyökkel egy huron pendülnek, azaz egy véleményen vannak. Ezek a főpinczerek: jobbara pestiek! úgy beszélnek és írnak, mint ha még a szomszéd faluban sem lettek volna, csak ott Bpesten egy üzletben. Nem ertik, nem fer érzékek a fejükbe az O. P. E. nagyszerű eszméje és tudatlanok, tapasztalatlanok a jelenlegi pinczervizonyok ismerésében. Ők annak fogalmával, (szegények) hogy a társadalom a pinczereket semmibe se veszi, tisztába sehogysincsenek. De meg talán azt se tudják, hogy mi az *ügyök*? Hat bizony szaktársak, az a szó — ügyök, már csak magában is borzasztó: hat a mit ezek tettek és követtek el ellentük? Az meg már igazán megérdemli, hogy az az ügy megvalósuljon, a mely most folytatódik körülünkben. És ez az ügy pedig elég fontos arra, hogy róla elfogulatlanul elmélkedjünk és foglalkozunk vele.

Mit kell tennünk egy romlott helyzet változtatására nézve, mik azon körülmenyek és tényezők, a melyek elő fogják segíteni az egyekes és az összesek boldogságát?

Első sorban is tennünk és tönörölnünk kell s az üdves célt elérésére meg kell ragadnunk minden eszközt és alkalmat, ki kell vennünk a munkából mindenkinek a maga részét és ezzel tisztulunk fel. E munka teljesítése s végrehajtása elvlegre is növeltséget követel: törekedjünk tehát a műveltség s érdeklődésünk jobban a romlott viszonyok iránt: járuljunk mindenki az eszme emeléséhez és ne kicsinyítse senki azt az aldozatot, a mit annak olitására hoz. Az elhíntet apró magvakból nő fel a teretehéys fakkel díszelő lombos tölgyerdő is. Egyévtérts dusszaga lombkelet és ölelünk magunkhoz minden élettevést, a mely a pinczér névnek bendenylet szerz. Kerüljünk minden feltértsét, a mely könnyen a széthuzásra vezet és ne legyünk egymás iránt a legsekélyebb irigységgel sem. Szerezük egymást, hisz úgy is olyan kevesen vagyunk. Es ne kicsinyítjük egymást semmi dolgon, úgy is eleget rágdónak rajtunk ellenségek, a kik ezen *felcseléseinket is vissza szeretnék fojtani.*

A felvetett kérdésre adott válaszok tehát mind olyan természetiek, melyek nemcsak sok kívánni, hanem tenni való is vannak maguk után. S ha csakugyan azt akarjuk elérni, hogy reformunk létre jöjjön, hogy mint kicsinyítjük meg saját érdekeinket azzal, hogy az ügyököknél adjuk azt a rengeteg pénzt, a mi magunknak is szükséges volna. Fel tehát kartársak! Tüntessék el az elentéteket, egyesüljünk és küzdjünk céljeinkért közösen, hogy végre testet öltessen szép közös idealunk, az Országos Pinczér-Egyesület eszméje! . . .

Tek. Flór Győző írának Szegeden.

A »V. L.« egy számban egy level jelt meg ezzel a címmel: »Geiszlinger Endréhez Győrött.« Nem reaktulánunk ezen megjelent és általunk meg nem szokott hangon írt cikkre, (mert annak gondoljuk) habár level alakjában jelent is meg, de mi, ki hozzá vagyunk ahhoz szokva, hogy leveleinket 5. moadjuk öt krajczáros bélyeggel ellátott borítékba tette szoktuk barátainknak küldeni, a melyben aztán kényünk-kedvünk szerint és akár milyen modorban tehetjük meg észrevételeinket, mégis egy kissé megütközünk azon, ha valaki, legyen az bárki, ezt az utat és hangot választja.

A fent nevezett cikkek bekezdése már arra terelt figyelmét az olvasónak, mielőtt tovább olvasna, hogy e cikkek írójáról, illetve *léteiről fogalmat szerzen magának és itt bocsánatot kértünk: egy probléma előtt állunk.* Az aláírás *Kossós.* Aljünk meg egy percze és gondolkozzunk, mert már a pusztá név is gondolkodásra teszi az embert: nem vagyunk önmagunkkal tisztában, milyen Kazásossal van dolgunk. Tény hogy ez ideig mindenki tudomás szerzett két Kazásról és pedig az egyik, ki a mindennapi kenyeret kaszálja, a másik pedig, a midon e földön elvégezték hivatásukat, bennünket elkaszál. De hogy ezenkívül meg létezik egy Kaszás és meg hozzá egy olyan Kaszás, a ki a budapesti pinczér-egylet — sajnos — ez idő szerinti élők és ki működésével azát kezdi meg, hogy annak a kaszának, melynek innen áll és melynek utmutatója kellene hogy szolgáljon, annak egy egyes, valamint összes tagjait ilyen becsmerőlé, mondjuk lenézőtök támadja. Engedelmet kértünk, akár hogyan gondolkozzunk, de egy ilyen haramdik létező Kaszáról eddig meg birtunk tudomásul.

Élve e Kaszás szavaival, igazán ez a cikkek bennünket is lehangolt. Már az első sorok bekezdése is, a mint *csikrói* ur mondja, *életem nyúlva jön,* hat tulajdonképpen mi köze ehhez a dühöltségnek? Vagy talán erre nézve egy kis gyögyömóra van szükség? Hit bizony erre adhatunk tantesot: olyankor jobb volna talán egy hideg zuhanyt használni, mert ez esillapít és csak aztán belefogni egy cikkek megírásába, a melyről úgy is tudnia kellene, hogy az a közvélemény bírálat alá kerül. Vagy talán *Kossós* ur csakugyan mint *Strahovan* szerepel? Nimesen e tudomás arról, hogy egy országos ügyben kifejtett tevékenység részesei nem szoktak uszákí herdozni? Bocsánatot kértünk, de a bpesti pinczér-egylet élénkítő több tárgyilagosságot várunk és ha várakozásunkban tévedtünk, az nem a mi hibánk, mert mi, ha valaki, élünk állunk, legalább is tudnunk kell, hogy megféle — az illett tevékenysége a mi várakozásunknak.

Amint azonban mégis figyelmébe ajánlunk az *Élnök*nek, ha bármilyen ügyben a nyilvánosság elé lép, akkor legyen tájékozva, mert valódsággal vagy ügyekkel komolyan gondolkodó emberként nem lehet ma már élnünk. Mi talán jobban vagyunk informálva arról a sokat felhívott *pszepotókról* és azt egészen helyesen találjuk. De nagyon lekezelünk Kaszás ur a magyarországi pinczereket, *ha erre a munkára perszonál nélkül vállalkozna,* mert könnyű annak szárazon maradni, a ki szobából nézi az esőt.

Igen is, kedves Kaszás ur, mi hívei vagyunk a jelen kor mozgalmának, testlelékekkel azon lesünk, habár tudjuk, hogy működésünk ön előtt egy nagyon is elfogult bíraltra számbat, de mi már olyanok vagyunk, hogy nem tudjuk magunkat megahajni egy ember akaratát előtt meg akkor sem, ha az illett a bpesti pinczér-egylet „Élnöke” tisztséggel van felruhaza. Meg csak egyet, igen tisztelt Kaszás ur: Látta-e

ön az előttünk lefestett utszéli alakokat? Ha igen, hát mit tett on azok érdekében? Erre nézve kéremnk egy kis tüzetesebb felvilágosítást, mert mi is láttunk ám alakokat, meg pedig nagyon is színdalmas alakokat, láttuk azokat az utszétkeket, a kiket ön is vélt látni, de mi más szemmel láttuk és azon fíradozunk, hogy a jövőre nézve lassunk ezen alakoktól ment legyen. Ez a céljea mozgalmunknak és ezt csak a nyugdíj-egylettel és az országos pinczér-egylettel teremteti meg. Láttunk azután más alakokat, olyanokat, kik a mai napszereben nagyon is kényelmesen érzik magukat és összerézzenek, ha látják, hogy kezd a helyzet változni. Lassankint tehát leoldjuk a kendőt, melyet eddig a szemünkre kötöttek és szabodon kívánunk élni a minket megillető jogokkal. Mondom vannak alakok, kik ezt látva, összerézzenek. Látja tisztelt Kaszás ur, a mit ezek az alakok tiszteel szanandóbbnak tartjuk, mert az előbbi alakok csak egy kis arány segítségével vannak az utóbbiak puszta mind *gyógyosítást és Élnökséget* hajásznak. Az előbbieket kielégíthetjük nagyon könnyen, de az utóbbiak bizony egy kissé több lekísmerésre — no meg valjukk meg öszinten, kvalifikációra is — szükséges. A mi pedig a megfélegettetést illeti, tisztelt Kaszás ur, hát erre nézve egészen nyugodt lehet. Ha a sors egyszer önt is a vidékre sodorja, ebben a vendégszereltesben is részesülhet; feltevé, hogy elfogultsága ezt is visszautasítja és hogy ez talán be is követhetjük, szolgálat önmek is intő példát a következő szálla így: *Munkát érhet halottat,* tehát a Bpesti P. E. élénket is.

Szatárné, 1899. április hó 24 én.

A szatárné m. b. nevében:

Pongrácz Lajos, Emlerth Hugó, Rosner Pál,
m. b. elnök — m. b. elnök titkár.

I. Gy. szerkesztő írának.

En remélem egész a mai napig, hogy sikertülni fog az *egylettérst* a nemes eszmék érdekében létrehozni.

De igen becses lapjának legutóbbi számban oly hangon írt nyilatkozatok láttak napvilágot, a melyek elitéseire nem találak szavakat. A sok lyfajta közt van különösen valami *Scheufler Ferenc* nevű egyen és ez hozzá meg bpesti főpinczér. Megy fog bocsátjuk, hogy eni ly egyenekkel polemába bocsátójzoni nem fogok.

Mert ilyen hangon csak . . . . . szoktak írni, nem pedig fővárosi főpinczerek. És meg akad két számalomra méltó szaktárs, hogy azon nyilatkozatfelet aláírják.

Es mi pinczerek azt óhajtuk, hogy a társadalomnak szívesen látott tagjai lehessünk, és megtülnünk köztünk oly egyeneket, kik tulajdonképen lejobba valók főpinczereknél. Igenis, értelmelenségük ilyétki nyilvánítása folytán, — oda valók.

De nem, tovább már a tollat nem biron kezeleni. És ez igazán, hogy: — *borzasztó il-lapot!*

Temesvár, 1899. április 24.

Tóth Kálmán.

Kommentár.

Hogy ez a „Kommentár” szó mit jelent, tudja úgy-e bár a t. olvasó. Valamely irasbeli dolgnak megjegyzésekkélt kérésére. Az ilyen megjegyzések fordulnak elő napról napra a napilapok hasábján, néha néha pedig az Ujkorban is. A kommentár többnyire érdekesek szoktak lenni, mivelhogy az írott cikkeknek lényegét, valamint ennek magyarizált azokban rendezen röviden és érthetően megírva szokták adni. A mi „Kommentárunk” etől — érdekességét — elcsik, a mennyiben ez az „Olvasd” című alatt megjelent közlésekkel illetoleg, t. szakközöségünk és ügyeink

szo és tett kívánság, a további műhelytartásra nézve, egy kis tanács és utmutatásról fog szólni. Felkérjük T. ügyveinek és lap-bíróinkat, az értelmes megaver pinczeri kart jó előre is, hogy az itten foglalt dolgokat figyelembe véve, magukat ahhoz tartani és véleményeiket nyilvánítani azokhoz mérten sziveskedjenek.

Lapunk megelőző számaiban már többször kifejezték juttattuk, hogy az erkölcsi halottak nyilvánított, vagyis a normális szellemi számvonal és a tisztesség névjávan álló V. L. ügynöki lapnak, mi semmiféle otromba támadásáról és csupa semmit mondó hazugságokból és habból szedett állításokról tudomást nem veszünk. Mert azed, hogy vele polemizáljunk — magunk magunknak lennénk a megszégyenítők. Meri kérjük, ertse meg az ilyen tisztelt olvasó. — Először: A V. L. egy ügynök által ösztönzött lap s az, mint ilyen, csak a hasonlóság rendszerre fenntartásért küzdhet. O minden olyannak, a mi a jelenlegi viszonyok rendezése és az ügynöki rendszer előlépése mellett van, ellensége. Következésképpen tehát o a mi mozgalmunkat jó szemmel nem kísérhet, mivelhogyn ebben megelőzőt látja. A nyugdíj dolgában szinte „Hébet” lát, tehát azt is és a kik annak érdekében fáradoznak azokat is támadja és támadta mindig és oly hangon, a melyet csak egy teljesen megbolydított ember, vagy egy legutolsó utcai kőbörgőölth lehet elvárni. Ezt láhatta mindenki, a midőn ügyünknek a hatóságunk beárulta. Csakhogyn (kutatgatás nem hallatszék) menyországba. Mi azonban nem eszünkölöztünk rajta, tudva azt, hogy az ügynőkök tisztelt a kivételnek — a legszemtelenebb eszközökéinek. — Másodszor: A V. L. ügynöki lapnak szellemi munkásai nincsenek. Van két (esetleg több is) ügynöki munkatárs az egyik *Abrahamovics*, a másik a szegedi *Bokor* ügynök. Ezen kívül van egy írónk, a ki a hajdani Bakony lakóinak való civilizáltalann formavegyetnek írja, a melyek egy-két ügynők szolgja nevével aláírattak. Az ilyen szennyes támadványoknak tartalma szökött lenni: Szakszövegyaink gyalázása és sértése (lásd Bajos doigok). Mi tehát mindezen szemétdobban kvánálkülödtök iradalmi nyelvezet s stílusban rit dolgokat — mindezen okofal fogva — a legkisebb figyelembe se veszünk. És lapunk t. munkatársait és összes ügybarátainkat is arra kérjük, hogy az ügynők pörias szemtelenségeit és össze-vissza hazudozásait, a legeskegyelűbb figyelemre se melassák és azofon fel ne induljanak. Fenti közleményeink, különösen *Tóth* Kálmán t. munkatársunkéra meggyezzzük, hogy *Schueler* Ferencz szinte olyan ügynőkötéle csapdába jutott, hogy az egy-két szót kicsikarta belőle és riaszóalkotta, a meg másik két állíratást is. Itt mi azon a dolgon a legkevésbe sem boszánkodunk, csak sajnáljuk *Schueler* szaktársunkat, ki az ügynök utjában ajiak művének álltozta lett. *Matthész* F. szaktársunk, az ástozgató n. bizottság volt előnököt hazudja, hogy o is nyilatkozott néki, hogy megírta tetteit. *Matthésznek* pedig, a kivel szinte erővel volt *szabó* egy véletlen találkozás alkalmával, (mint annak idején *Tarigyal*), arra nézve semmit sem szöit neki. Számtan ilyen szennyes dolguba keverte ügynök, *Végh* Miklós is, a ki multikori nyilatkozatát két munkatársunk előtt tette s a kinek ezen lapunkban leirt száveival tett nyilatkozatát, az ügynök lapjában a legalvalóbban le akarja hazudni. Csakhogyn sem mi, sem pedig masok, az elvetemdedt és jozan alakjából kivételözött leliti ügynőknek egy legkisebb szavát sem hisszük. Ezt az embert mi helytelen és hazug állításában már számtalanszor rajta kaptuk, egyszer sem tudta tisztára mosni szennyest, most is egy-két hasonlóságot ügynőkkel, mint Abrahamo-

vics és a szegedi Bokor ügynőkkel mosatja. No ezek aztán alaposan megmossák Istentek, s az igazságnak dörgölőjelmes nyila pedig meg fogja *szapadni*.

Mi még csak azt eszünkölöztük, hogy a vendégülök ennek az ügynőkön hasonlóságos organimának — a mely az 6 osztályuknak — elvéülnek egyenes megvalázói — nyeltek hagyják viselni. Ha a eszszimulánsnak, vagy a szállódás, hetes és udvarosoknak így pórköz morolban szörözésztet száklapjuk volna, udvaros seprőjűkké már rég *Póköl* egyházba kergettek volna! Es ezt, *ha I. eszszimulánsnak nem*, mi meg fogjuk cselekedni, minélvnt O. P. Egyelvitnket feleptített. Most ezekkel vagyunk elfoglalva s ennek munkája sokkal besebb és szentebb előtűnik, hogy sok bakjárja ütünk egy kintörni, hogy vesszét hangjárja rikacsoló ügynőknek, a ki szid bennünk, hogy tőlünk garast nem kapott...

Londonból.

Jegyzőkönyv.

Felvetétek a Londoni Magyar Pinczer Kör 1899. év április hó 6-án tartott rendes havi közgyűléséről.

Jelen voltak: *Frenreisz* Ede, *Kiss István*, *Doeszkálk Mihály*, *József Miklós*, *Tachler Gyula*, *Klöcker József*, *Fuchs Pál*, *Frenreisz Antal*, *Vizmayhi Béla*, *Szente József*, *Schieder Ferencz*, *Skibults János*, *Nagy Sándor*, *Doeszkálk István*.

1. Először a gyűlést megnyitja és elrendeli a múlt jegyzőkönyv felolvasását, melynek hírefeltesítője *Szente József* és *Denezs Miklós* urasat kéri fel.

2. Miután elnök az új „Kör” helyiség kibérlése és szerződéséről részletes jelentést tesz, *Vizmayhi Béla* választmányi tag felolvasza az 1899. év március hó 22. és 26-án tartott választmányi gyűlés jegyzőkönyveit.

3. *Tachler Gyula* pénztárnok az 1899. év január hó 1-je óta bevétel és kiadásról számol be, mely szerint befolyt fizetések: 5 font 14 shilling. Március 15-én megmaradt 10 shilling. Perselybe befolyt 8 shilling 10 és 1/2 penny. Kölcsön bejött 1 font. Kiadások összege 3 font 17 shilling és 7 penny. Kölszönre kiadott összeg 3 font. Tiszta ösleg 3 font 14 shilling és 8 penny.

4. Újra elhatározza, hogy a „Kör” egyetemes megalkudása napján, mely 1899. év május hó 18-án lesz, — ünnepélyt rendez a „Kör” alapja javára. Az ünnepély előkészítését a következő pontok fogadják.

1. Az 1898. és 99-iki tagok fejképei egy kerethe foglalva és virágokkal felkiszítva lesznek. 2. Jubileum érmék kiosztása egy hólyg által, drbjá 1 shilling. 3. Meghívók rendelése, angol szöveggel. 4. Ebédek megrendelése szemelvenkint 6t shilling. 5. Borok, minden 3 személyre egy tveg fehér (á 2 shill., 1 tveg vörös bor (á 1 shill.), ebéd előtt minden személyre egy pohár sör vagy egy pohár sherry (á 4 pence). 6. Egy czímballomb szerződésére a megbitást *Fuchs Pál* és *Bayer Jenő* urak fogadják el. 7. Ertredek megrendelését a kör: költségein *Fuchs Pál* fogadta el. 8. *Klöcker József* saját költségein elfogadta az asztala való virágok beszerzését, *Fuchs Pál* a felkiszítést. A díszítés magyar és angol nemzeti zászlóval történik. 9. Egy doboz, 100 db szivarka beszerzését saját költségein elfogadta *Fuchs Pál*, egy doboz, 50 db szivart *Frenreisz* Ede. 10. A vendégek kiszolgálását elfogadják *Fuchs Pál* és *Bayer Jenő*. A borítói dolgokat *Klöcker József* fel. 11. Egy üveg likör beszerzését saját költségein *Tachler Gyula* és 12 üveg pezsgő beszerzését saját költségein *Denezs Miklós* fogadják el. 12. *Klöcker*

József egy emlétlapnak saját költségein való beszerzését elfogadta. 13. Az otthoni jegyek elárulásával *Kappel Henrik* lett megbízva.

5. Új és az összegevételnek napjaira a minden hó 1-ő és 15-ét állapította meg.

6. *Frenreisz* Ede elnök, oktatási órák tartására tett indítványát, mely szerint az utjonnan érkezett tagok az angol nyelv tanulásában elősegítenek. Ezen által betöltött, tagokat tanítani *Kiss István* és *Skibults János* urak fogadják el készséggel. A tanórák felváltva, kétszer hetenként lesznek megtartva.

7. *Skibults János* indítványozta, hogy a Kör levelezési költségeinek fedezéséhez a tagok hetenként járuljanak egy pennyvel. Indítványt a közgyűlés elfogadta.

8. Az önképzés célzó könyvek beszerzése, ugyiszint angol és francia nyelvű jogi járatásról gondoskodva lett. A könyvtár részére a tagok már is többféle könyvet ajánlottak fel.

Több tárgy nem lévén, elnök az új Kör helyiségében megtartott ülésen megjelent tagoknak köszönetet kifejezve, az ülést befejeztü.

Doeszkálk Mihály,
titkár.

A Londoni Magyar Pinczer-Kör — mint fenti jegyünk és vezércikkünk is felmenti — f. hó 18-án tartja egy éves fennállásának jubileumát. Az ünnepélyre szöio, igen díszesen kiállított jegyek egy szép szöveggel levél kísérelében már szétmentek. A jegy megváltás díja 3 frt, melyet is — tekintete véve az igaz, szép és hümánus célt — melegen ajánljuk figyelembe mindazoknak, a kiknek ezen jegy megkültetett. A szép kartári szertel és testvérség csejzöljöl pedig szinte felhívjuk értelmes és lehetségesebb szaktársainkat, hogy Londoni Magyar Pinczer-Körünket támogassák annyiból, hogy a Körbe mint r. kültalogk lépjenek be.

Nem lehet figyelmen kívül hagyunk f. jegyünk azon pontját, a mely alatt a „L. M. P. K.” határozatba vette, hogy (hazánkban) az onderokzó kartársak az angol nyelv tanulásra lesznek oktatva. Nem-e szép és dicsegetes, s lehet-e ezen intézményt csak ez oknál fogva is szebben méltányolni és esetenként köjzváu csejzölj? — Igazi örömmel és haais dicsmérésrel lehetünk ezen Kör, de különösen azok iránt, a kik ennek létrehozásán fáradoztak és megteremtették. És ezek nem voltak masok, mint *Frenreisz* Ede, *Denezs Miklós* urak. De halánkra erdemestettek a többi alapító és további működésben is részt vevő tagok, elem *Kiss István*nal, lapunk munkatársával és a „L. M. P. K.” örökke kedélyre dentó és lelkesítő tagjával...

Végül még megemlítjük, hogy a Londoni M. P. K. kör kültügyi titkára a léteztendő O. P. E. vezetősége arczkápein az ünnepélyre beküldésért kerte, a kik derék honlank kérelmenek eleget is tettek.

Nyugdíj ügyek. A szervezőségi iroda révén a nyugdíjintézetbe utjonnan bejépettek névsora. (Múlt számlunkból kimaradtak). *Beszterce*: *Leimer* Ferencz *Breckner* János *Mayrbeck* Gáspár, *H. Kovats József*, *Gál Gusztáv*, *Dormer Dániel*, *Kovats Sándor*. *Márosvásárhelyről*: *Rozsa György*. *Törölk*: *Illes Pál*. *Szegedről*: *Unger István*, *Harangözü József*. *Győről*: *Zsombor László*, *Pösch Nándor*, *Németh József*, *Bauer Mihály*, *Geislingner Endre*, *Weisz Lajos*. *Nyírtól*: *Tamássy J.*, *Thalmeiner J.*, *Kogorik J.*, *Hietz J.*, *Szabó J.* *Sz. Fehérvárról*: *Kovacs Hugó*. *Veszprémből*: *Seeman* András. *Bogovics Jakab*. *Dennert* *József*. *Losoncáról*: *Czéh Illes*, *Bauer Béla*. *Szatmárnóki*: *Pongrátz Lajos*, *Szabó Gyula*. *Zomborból*: *Nevoja* Ferencz, *Lindemayer János*, *Kunstsits József*, *Schwartz Emil*.

Előzetési felhívás.

Tisztelettel felkérjük mindazon előzetesítőket, kiknek előzetése lejár, hogy azt megújítani mielőbb sziveskedjenek. A kiknek előzetése lejár, lapjukhoz postautalványt mellékelünk. A borfűknak — hogy az O. P. Egyesület célja és a nyugdíj-egyesületi dolgokról már is tájékozódva legyenek — a lapot fél előf. áron küldi a *kiadónak*.

Lapunk előzetési ára, mint eddig, rendszer: egész évre 6 ft, félére 3 ft, negyed évre 1 ft 50 kr. Borfűknak: fél évre 1 ft 50 kr., egész évre 3 ft. Egyes zam ára 25 kr.

Az előzetést megújítani — hogy a lap szétküldésénél fennakadás ne történjen — kéri:

Az „Ujkor”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Különfélék.

Lapunk jelen száma az elők, vezető bizottság 29-iki ülése és május elseje — munkások ünnepe — végett három napot keszt. Ugyancsak ezen okból, — *mutatók: ünnepe miatt* — halasztódott el a temesvári mozg. bizottság ülése is, május 1-jéről 8-ára.

Egy külföldön tartozkódó jeles szaktársunk és lapunk munkatársától, hazánkfa, *Vásárhelyi Károly* úrtól Egyiptomból, — kitől már számunk tárczarávataiban a „pyramisok hazájából” közöltük, lapunk szerkesztőséghez utjában a következő levelet érkezett.

T. szerkesztő úr! Hazamból távozásom előtt tett ígéretem beváltva, az itten látottak és tapasztaltak „Ujkor” lapunk számára megírtam és levelemmel együtt elküldtem a t. szerkesztőség címére. Az itatokkal mellette levelem két darab fenyeképet, melyek a levelelbeli tárgyaikat híven ábrázolva tüntetik elő. Ha ezen első dolgozatom, melyet időm hiánya miatt sietve végeztem, beválik, jövőre többit fogok küldeni.

Van szerencsém továbbá értesíteni t. szerkesztő urat, hogy én akkorra, mielőtt a leküldött dolgoz. oda érkeznek, már nem vagyok Káiroban. Legközelebb címem *Jeruzsálem*, a hol is a szent város megtekintése végett néhány napig tartozkodom. Ha tetszik úr! b. levelet „Poste restante” címen ide írni, ellenkező esetben pedig kérem bevarni, míg megállapodásom helyéről címemet be fogom küldeni, a mely lesz *Konstantinápoly* vagy *Veleneczió*. Addig is szerkesztő urnak és a szerkesztőség t. tagjainak a kelet homából hazafülvételemet küldve, maradtam öszinte tisztelettel

Kairo, 1899. április hó 11.

híve

Vásárhelyi Károly.

Munkatárs. Így jelentette be magát *Tóth Kálmán*ok, a kit mint szakosztályunk kimagaslóját és közügyekért szellemileg egyik leg-többet tett és anyagi áldozatokat hozott tagját, nem csak mi ismerjük már régen, hanem a közügyekért erdőkölő összes kartársaink is. Kitűnő szaktársunk, Tóth Kálmán ur, egy Ujkorunk vonatkozó levélét a következő öszinte sorokkal fejezi be:

Egyáltalán felhasználom az alkalmat, hogy a közéletben ön és lapunk, valamint munkatársai ellen, egy helytelenül közvetített információt állít, támadásomat jogtalanul. De hogyan — bocsánatot kérek? — Nem, ez nem elég. A bocsánatként nálunk pinceszérelt foglalkozásunknál fogva napirendem van. Én emellett önkéntes munkáim módján és nagyobb elégtételül fogok szolgálni. S ugy hiszem, részemről az elégtétel lesz, ha a szerítékelt t. szerkesztő urnak szellemi többségem rendelkezésére bocsátom és helyeik nagyvárduim munkatársai közé, hogy ön az onok által kitűnő zászó becsületének megvédelése az önk önké mellett harcol-

hassuk. Igérem, hogy oda fogok törekedni, hogy a mult bizalmatlanságot a jövő bizalommal fölváltsaim. Üdvözlöm ön és munkatársait.

Temesvár, 99. 24/IV.

Tóth Kálmán.

Mint felelünk erre? Bizonyítgassuk talán az elégtételadás helyes vagy nem helyessége? Ére nincs szükség. Hisz elvégre is, a ki valami dolgot hibásan és nem akarva követ el, az még csak rosszat sem cselekszik. És mi megtartuk, hogy: — (tévédini emberi dolog) — *Tóth Kálmán*unk tevedett s hibázott, de nem sértett. És mégis, hogy chez a kétségnek csak egy legkisebb árnyalata se ferjen, előtét elégtételt és olyan elégtételt adni, a melynek nagy, nemes hasznát ezrúni és örömmel fogja élvezni a „Köz”, a melynek érdeke, joga és szabadságáért, mi és munkatársaink e lapban — közérvel fogunk harcolni.

Kimaradtak. Lapunk jelen számából két megemléstér méltó közleményünk maradt ki. Fontos tartalmán fogva különösen megemlést érdemel „*Borissár*” című cikkünk, a melyben kapcsolatosan a magyar vendéglőkör érdekében a *Magy. o. vendéglőkör (közponyi) pince ügyele* létesítéséért folyó agiációknál röviden pertraktáltak egy olyan incidens, a melynek a most megjelenő s rendszerint czél és programu szaklapoknál (hozzánt tartozó) nagyon gyakran elő szoktak fordulni. Nem kevésbé érdekelten másik kimaradt közleményünk az „*Uygnakör*” címmel sem, a mely a tisztességes eljárások jobban szem elől tartani tudó ügykörök szói, és ajánlja ezeket *szakközösségünk* figyelmébe. Ebből kivetheti a t. olvasó, hogy mi nemcsak az egyoldalúság és elfogultságunk gyengük hívei, hanem igenis meltnai tudjuk azokat is, kik, habár ezert ellenesünk is, de mitőlössűkben meg van a látszata a tisztességtesség is. Ezek különben (ügykörök) tartoznak a mi elveinket tiszteletben tartózkodó, melyet már többször hangoztatunk: „*pártjól munkát és mi is pártunkból tegy.*” Mint kivétel a többi körűl beesés figyelmébe ajánljuk t. szakközösségünknek *Silbermann* Ignáczt Nagyvárad, *Bleyer* Zsigmond Szatmár és *Wagner* Ferencz nagykanizsai ügykör urat. — Ezen két cikkünk, továbbá „*ösi mesék*”, „*Utazás a vendéglőkör*” és több „*Bajos dolgok*” közé tartozó, jövő számunkban közölhetek.

Személyi hír és helyváltozások. **Kokas Gyula** közismert szaktársunk, Igó-Füredén mint főpinczer jun. hó 15-én foglalt állást. Derék ügybarátunk jelenleg a csongrádi Magyar Király szálló főpinczeri állását tölti be. — **Gombás István** ügybuzgó szaktársunk az O. P. E. eszméjének öszinte híve és lelkes harczolója. Temesvárt a Korona Főherczeg szálló szobafőpinczeri állását foglalta el, Szaktársunknak, ki mozgalmunknak már elején nagy tevékenységet fejtett ki, az itteni mozgalmi bizottságnál *Tóth Kálmán* lelkes mozg. körében a szerkesztő, bé alkalom nyílik. — **Kolb István** közismert főp. sajtó. Szegedre érkezett. — **Hórl György** Debreczenben a Fehér 16 szálló főpinczeri állását foglalta el. Ugyanott **Kölykőb András** ét. állást nyert. — **Draskovich József** B.-Gyánán a Heroldék vendéglőben ét. állást foglalt. — **Kohn Rezső** Debreczenben a Dreher sörszarnok, főp. állását foglalta el. Ugyanitt a vasúti vendégélő 18. oszt. főpinczeri állását **Hoffmann Sándor** vette át. — **Hanna Gáspár** (Debr.) a Bika szállóban nyert éttermi alkalmazást. — **Mittleider Gábor** Statmárt a vasúti vendéglőben étterholdi állást nyert. — **Fertősz József** Egerben a kaszinó kávéház főpinczeri állását tölti be. Ugyanott **Schwarz Ferenc** a nemzeti szálló ét. állását foglalta el. — **Weiszmann Ignác** Miskolczon a polg. vendégélő fő állását vette át. — **Klein Gyula** Zilahon a Tigris szálló kávéházában főpinczeri állást foglalt. — **Geisz Kálmán** Miskolczon a korona szálló éttermi főp. állását nyerte el. Ugyancsak ott **Porty Tóbiás** a sörszarnoki és **Fleischer Károly** a kávéház főp. állását foglalták el. — **Takács Jenő** Miskolczon a

Seper nagyszálló szobapinczer. állását nyerte el. Ugyanitt **Németh Vince** mint ét. lépett be. Ugyancsak ott **Polgár László** a Pestváros szálló éttermi főp. állását foglalta el. — **Bogya József** Brassóban a Zöldfa szállóban ét. állást nyert. — **Baldás János** B.-Gyalurol Szegedre érkezett. — **Vörös Ferenc** O.-Dombóvaron a Korona szállóban ét. állást nyert. — **Vukán István** ügybuzgó szaktársunk Keszthelyen a Hüllás szálló főp. állását foglalta el. Ugyanott **Bogovits Jakab** mint ét. nyert állást. — **Török László** derék ügybarátunk Alsó-Lendvára, **Széchmann András** Kassán és **Varga János** lelkes kartársaink Szombathelyre utaztak. — **Iffy Csizdik Ferenc** közeismert főpinczer, derék ügybarátunk, Temesvárt a Spaczi kávéház főp. állását foglalta el. — **Krausz Gyula** a szathmari mozg. bizottság t. tagja, Debreczenben a Dreher sörszarnokban étterholdi állást foglalt. — **Latser Sám** Kassán a Schiffbeck szálló szobapinczeri állását nyerte el. Ugyanott **Sütő István** a Braun étterembe mint étterholdi lépett be. — **Nagy István** Miskolczon a Korona szállóban étterholdi állást nyert. — H.-M.-Vasárhelyről **Weisz** testvérek, **Ede** és **Herman** Miskolczon a pályaudvar vendéglőbe mint főpinczerök foglaltak állást. — **Bogner Károly** kiváló szaktársunk, az iglói mozg. bizottság volt derék elnöke, Ipestru utazott. — **Schlögl Ferenc** ügybuzgó szaktársunk, Egerben a Berger szálló főpinczeri állását foglalta el. — **Czechmeister Herman** ügyesztető szaktársunk, f. hó 1-én Igó-Füredén főpinczeri állást foglalt. — **Kohány Géza** Kassán a Schiffbeck szálló főpinczeri állását vette át. Ugyanott **Németh János** a Schalkház szálló szobapinczeri állását nyerte el. — **Sáry István** Hatfaluiban Szoyra furdón szobafőpinczeri állást foglalt. — **Szép János** Ungvárt a Hungaria kávéház főpinczeri állását nyerte el.

László Nim
Szabolcs
Tudós Sándor
Mészár
jegyesek. — 1899. április 2-án.

Lapunk levelezői és tudósítói közé utjában **Kátor Ferenc**, a veszpremi nagy. P. A. Társaság mozg. intézője lépett be. Üdvözöljük!

Kávéház átvétel Szegeden. *Tóth* Endre csinásan berendezett „Millenium” kávéházát **Borg József** szaktársunk vette meg és azt f. hó 1-én nyíltja meg. Szaktársaink, a pincesz. karnak figyelmébe ajánljuk a Szeged egyik legalkalmasabb pontján álló szép kávéházat és egyáltalán az arra vonatkozó s lapunk hátsó oldalán megjelent hirdetését. — A Millenium kávéház főpinczeri állását ez alkalommal **Lotfah József** kiváló szaktársunk és ügybarátunk foglalta el. Sok szerencsét!

Satoralja-Uhelyen köziszeletet és becsületben álló száfközt, **Bock** Imre szállótuladonos gyönyörű kerthelységében egy nagy s díszes tüzerczimet építtetett az ottani nyári vigalmak, majlisok stb. számára. A paratlan szépségű kerthelység ünnepeivel megnyitása május hó 7-én leend **Lukács Károly** és **Dunabí Abó**or országzászere híres cigányprimások zenekara mellett. A vendég községek kitűnő italai és izletes étkek ellátására a jó hírnévű Vadaskirt szálló tulajdonosa gondoskodik.

Szálló átvétel. **Görög József** jeles szaktársunk Királyháza a vasúti állomással szemben, a saját házában levő szállót április hó 15-én vette át. Közismert ifjú száfközt üléstöltő ózón szobái és eteleti mált, különösen az utazóknak ajánljuk figyelmébe.

Debreczenben a vasúti vendégélő **Önk** Sándor előnyében ismert és régi főpinczer szaktársunk vette át. Sok szerencsét!

Halalozás. **Vörös János**, a királyházi vasúti vendéglő hosszú idejű átv. herője április hó 15-én reggel 7 orakor agyszélhűtés következtében elhalazott. Az elhunytat, ki-

ben szakosztályunk egy jelesét és támogatóját veszítette, gyászoló családjú srácja. Állás és béke hamvára!

Vendég átvétel Nyíregyházán. *Levegő* Miklós újr. szaktársunk a *Polgári* vendéglő a vasutállomással szemben, április hó 1-én vette át és nyitotta meg ünnepélyesen. A kitűnő szakközébe került vendéglő, annak hamisításait jó borát és izletes kenyéyjait különös figyelembe ajánljuk az utazó közönségnek!

Iskolajavár. A „Kolosvári pinceszert egyet hazalajpa” javára f. évi március hó 10-én a New-York szálloda emeleti dísztermében megtartott jótékony czelu tanszemlést alkalmasul jegyeink részint megvallozták, részint felültek:

Hegedűs Sándor kereskedelmiügyi miniszter 5 frt, Tausnik Alajos és Tarsa 23 frt, Nagy Gábor 20 frt, Kikárok Bolizsár 10 frt, Bognár és Szántó 10 frt, Eők Magyar r. szerelő 10 frt, Kraus Godlieb 5 frt, Moldován Daniel 8 frt, Schmiel David 5 frt, Szántó Bertalan 5 frt, öv. Schmidtmyer Lajosné 5 frt, Mattay Kálmán 5 frt, David József 5 frt, Valentin Adolf 5 frt, Szűcs Géza 5 frt, Belacini Braun A. 5 frt, Törley József és Tarsa 5 frt, Totzer József 5 frt, Acs Ferenc 5 frt, Winkler Jakab 5 frt, Benigni Samuel 4 frt, Lengyel Lajos 4 frt, Páldanos Zsigmond 4 frt, Bittó Rezső 4 frt, Kovács Árpád 4 frt, Rostyisz Sz. István 4 frt, Bácz János 3 frt, Simon József 3 frt, Fészl József 3 frt, Weber Imre 3 frt, Oltvány Gerő 3 frt, Löwy Nándor 3 frt, Grün Adolf 3 frt, Gárdonyi Imre 3 frt, Róth Moritz 3 frt, Sámson Jakab 3 frt, Lichtvert E. és Tarsa 2 frt, Glück Frigyes 2 frt, G. A. 2 frt, Segesvári és Tarsa 2 frt, Szilveszter Andrács 2 frt, Tamási Gyula 2 frt, Mihály József 2 frt, Kondász Dam 2 frt, Daly János 2 frt, Herman János 2 frt, Nyiszli Viktor 2 frt, Pferschy Ferenc 2 frt, öv. Czetz Péter 2 frt, Spielmann Ervin, Mობach K., Andrássóki Daniel, Szék Márton, Cisz J., Izay Árpád, Kallásy Gusztáv, Gaál Béla, dr. Szabó Gyula, Virág Andor, Lachner Gyula, Schönbeger-Samu, Bóta Ferenc, Vas J. Imre, Dautlich József, Nagy Daniel, Rozits Lajos, Mártosi Béla, Szabó Ernő, Major József, Schermann Ferenc, Schuster Emil, Bárány J., Kemény Gusztáv, Szauer István, Klein Mor, Somlyai M.-né, X. N., Tussay István, Pataky Béla 1.-1. frtot és Gerber J. Jenő 90 kr.

A bevételeiből a kiadóssá levonása után fennmaradt a „Kolosvári pinceszert egyet hazalajpa” javára 216 frt 80 kr. mely összeg a rendezőtestre helyre juttatott.

A jótékony cselekedetben fogadják a nemes szívu adakozók a rendezőség halas köszönetét.

Fészl József,
b. elnök.

Orbán S.,
b. titkár.

A Parhis kávéház Debreczenben *Kiss* Lajos, a Fehér ló szálló hosszú idejű az volt főpinczere május hó 1-én vette át és nyitotta meg ünnepesen berendezve. A kávéházat, mely az ottani kúrtársaink eddig is kedvezően találkozó helye volt, az ottani, valamint a vidékéről odakerző szaktársak figyelembe ajánljuk.

Adám mulató. Utazás Abbázia. „Indulás az Otthonból este 8 órákor, megerkezése este 8 óra 10 p.” — A néha napoknál a szegedi lapokban az ilyenkeret között; menetrendek nagy föltűnést kellettek s alig tudták kitűlni sokan, hogy ez a tulajdonképen ügyes reklám a hirdetésesket utanozhaltan *Adám* Ödön kivestől származik. Az Abbázia kávéházba szolt tehát a menetről, utazás Abbázia srt. S ekkor köztudomásu dolog volt, hogy ott bizonyosan valami érdekességé láthatása történik. Mi azonban meg eddig nem volt, most van Abbáziaiban olyan érdeké láthatósága, miért ez utazási költséget megveszkesítő csukanyag érdemes számba megy. Abbázia ugyanis átváltozott „Adám mulató”-vá és udvara egy olyan kerti éterem és növényterre, a melyet csak meg egyet is, rikáság látni. A platan stb. szép lombosított illatozó kerti helyeségek félkörben keleti lúgosok (mint színház páholyok) foglalják el, szemben a szánpaddal, a melyen az orpheummal, azaz dalárulatok közül egy a legelő-tartja előadását. Tégelmentés méltó, hogy a tarsulatunk alig

akad tagja, a ki a német nyelvhez konyitann. No, ez pedig fentiekkel együtt duplán megérdemli, hogy ezután már az *Adám mulató* nyári menetrendjét mindenki megveszkeresse. Az *Adám mulatóban* ezenkívül kőbányai sör, kitűnő borok és meleg, esetleg hideg ételek kaphatók.

Országos Zoológiai Tarsulat alakult a fővárosban, melynek czéjja a tudományos és gazdasági állattan, vadászat, állat, sport és védelem fejlesztése. A tarsulatnak már is két szaklapja van, u. m.: a *Zoológiai Lapok* és a *Szárnyasaink*, melyek közül az első a tudományos állattani kérdéseken kívül különös sulyt fektet a mér- és ebtenyésztésre, utóbbi a tudományos orvithológia mellett a baromfi-, galamb- és madár tenyésztésről foglalkozik. Tagsági kötelezettség 3 évre szól, tagsági díj évi 4 frt, mely összegért az illető tag díjtalanul kapja a tarsulatnak egyik vagy másik havonként kétszer megjelenő és gazdagon illusztrált szaklapját. Alapszabályokat és mutaványviszámokat szivesen és ingyen küld a tarsulat igazgatósága: Budapest, VII. ker., Rottenbiller-utca 30. szám.

Pártoljuk, a ki minket is pártol! Szakközönségünknek felhívjuk figyelmét lapunk hírletési rovatában *Singer Ádám* ur által hirdetett bírád, dákó, dombo stb. kávéházakba szükséges tárgyakról, melyeket a legutányosabb árban egyedül csak ő szállít és minden telemben összegből 20%-ot juttat a létesítőnek. O. P. E. alakítási költségei javára. Pártoljuk, a ki minket is pártol!

Szakközönségünk figyelembe. A mult heten történt, hogy *Hegyháti Sándor*, az O. P. E. vezetőkörünk Epesten a ny. pályaudvarban az idő alatt, mely jégvet voltott, valaki elemelte egy kis feketé bórindját, amelyben az O. P. E. első vezető bizottság megbízólevelén kívül voltak az „Ujkor” és a nyugdíj főszervező-egyet meghatalmazó okmányok. Figyelembe ajánljuk tehát t. szakközönségünk és az Ujkor előfizetőinek, hogy ha ezen előlop meghatalmazások alapján valamely szedőleg az „Ujkor”-ra, esetleg a nyugdíjügyletben penzeker szándékozna felvenni, hogy annak fel ne tűnjön, sőt azt az itt leírtak után a rendezőségnek letartóztatás végett bejelenteni sziveskedjenek. Az eset a budapesti rendőrkaptányi hivatalnál bejelentett.

Bajos dolgok.

Ügyünk garazdalkodások.

Mi magunk látjuk s tudjuk és tudják mindenek — e szakmához tartozók — hogy a pinceszert megcsal a *üregtelő köcsögök*, hanem meg az ügynökök (kevéssé kivétel), sem veszik egy fty-féltébe se. Sőt ezek között egyesek még tovább, egész a legszentesebbé zsinizmusig mennek. A legaraztatlanabb módon írák és festik le, hogy az a pinczér mindenfeleképpen az ügynökre van utalva. Különösen egy véres száju célszerű, ki e szakmát már többször legyalázza, Abrahamovics megy el legmesszebb azon vaknéror, határt nem ismerő szemtelenségben, hogy a pinczérről azt híreszteli: a pinczér egy ügynök nélkül éhen veszne el. Ha tizlet nélkül van, az ügynök tarja ki, ő ad neki enni és lakohelyet. (Mert különben a föld szeméjete enné meg.) (?) Ha tizlete meggy a ő engedi, mert nála nélkül nincs üregtelő, ő ad neki utközséget, hogy elutazhasson, mert annak a (hivány) pinczérnek egy garas sincs. Akkor sincs, mikor tizlete van. Az ügynöknek kell a pinczérre mosatni, hogy az tizletben megjelenessen tizta ingben. Ha a pinczér beteg, nek kell orvost fizetni, ha meghal, papot, koporsót, sírsórt, stbbit. Egy szóval pedig az a pinczér annyira gyáva és tehetetlen önmagával, hogy ha az ügynök nincs, hat a legnagyobbaltab körül-

mények között veszne el ez az elzúllott néző. (Mít szólnak ezen *pinczér oly általában ócsorlóra*, a Kaszasok, Czufuták srt. ügynök lapban meglelt pinczérvegy. Vagy talán ok tartoznának az ügynök által lefektetett közé? — Mi ez nem himnók). Kelemég emel is vastagbábon lefesteni s a gyalázat és utatitási közönségrejére kiállítan azt a pinczér. Lehet-e arról meg megbecsültebb dolgokat is nyilatkozni? Es a pinczér-egyet magán hagyja-e szárdáni ezen durva sértéséget egy hiszontelős s közönséges célszerűtől, a ki mindezt közzéteszi egy közzétett collegáj által kiadott lapban, a mely egyszer két osztály, *rendőlis és pinczérök* névett bírtozta. De ni nem hiszünk, hogy a magyar pinczér-egyet önérete és besztel-érete — ezt meg nem torolui — a gyavaság kesztélyt volna. Es reméljük, hogy e karpisság nyavalyagútól kitört, szakmánk gyalázóival szemben tudni fogja kötelességet.

Egy főpöszködtő ügynök.

Az ügynöki rendszerből származó sajnos eseményeket s a főpöszködtő elhelyezőknek (tisztélet a kivételnek) tulkapaszt és elbázkodásait fényesen jellemzi a következő eset:

W. . . . . szaktársunk temesvártól a minap aival a kérésrel fordult a temesvári pinczér-egyet főpöszködtő ügynökéhez, hogy nem volna-e alkalmas állás részére. Erre kihívó hangon, a pinczérök keserves vállrészü aldelőgő ügynök (?) következő válaszát adta W. szaktársainknak: *Für Sie habe ich kein Geschäft, schenke das Objekten!* Ezen durva támadás szaktársunk megbörtörközésának adott kifejezést, mire is a főpöszködtő alkalnuzott, ügynöki önéreztet serve crezve öv dühbe jött, hogy rendőrt hivatótt és szaktársunkat bekísértette, s a rendezőség a következőkkel adta elő panaszát: *ez a pinczér illi emterog mind úgy nagyja, tessék őt megkerözteni, hogy tulajdonképen miélt ő?*

De a temesvári rendezőség sokkal tapintatosabb, sem hogy egy elődli ügynök által tevéra hagyta magát vezenni. W. . . . . szaktársunk elégtelét kéri, szabadon bocsátott, a handabandázó ügynök pedig a megérdemelt lecéjzést, a temesvári igazgárszertő rendezőség egyik hiváló közegetől mindnyájunk elégtelérejére hivatótt.

S most kérdjük, miar a temesvári mozg. bizotts. tagjai, a temesvári pinczér-egyet elnökét és tagjait, hogy azért választotta-e meg ezen főpöszködtő agent ügynöknek, hogy a pinczérök besztelében gázoljon, vagy azért-e, hogy azoknak érdekeit és besztelét védelmezze.

Erre, azt hiszünk, a választ a temesvári pinczér-egyet elnöke és tagjai meg fogják adni.

Es mondjuk meg most azok az ügynök, a kik ez idők az O. P. E. egyesületnek, ezen nemes események ügyszólvány ellenségei voltak és egymékel magyálván is azok, hogy nem-e szükséges ezen mindnyájunk érdekeit feltároló egyesülettel minél előbb létrehozni?

A temesvári koronaherzeg szálló pinczérri netében.

Papp ügynök dolga.

Ez a dolog Budapesten esett meg. Egy közismert szaktársunk Budapesten mint éthoró működtető egy üzletben, a hol a konyhafőnök állást *Heggyessy József* ur, a balatonfüredi Kisfaludi vendégfő derek fia tölti be. Ö tölté tudta meg, illetve ő ajánlotta szaktársunkat atyjának tizletébe, a mely ajánlat révén ő le is kereste Heggyessy urat, bemutatva magát és kérte szíves alkalmazását. Heggyessy meg is volt elegedve szaktársunkkal s a továbbiakra nézve azért ezre el, hogy 5 nap múlva jelenjen meg ismét. Ekkor történt azután, hogy 2 nap múlva

szakтарыunk (ismerősei figyelmeztették) megdugna, miszerint őt *Papp E.* ügynök *Heggyessy J.* előtt mindenféle aaptalan rágalmaikkal áztatta el, hogy csak őt üzletbe fel ne fogadják. Szakтарыunk a kárpási ügynök elne, (ki őt csupán csak azért rágalmazta és serte, hogy az esetben, ha őt Heggyessy ügynök nélkül alkalmazza a honorátói elcsiki) — rágalmazás és becsületlenség miatt megtette a felejtést.

Igen, T. pinczéri kor! Ily eszközökkel dolgoznak az ügynökök, a nem jobbak fajtájából. Felhasználják minden, hazugságot, rágalmat és gyalázásokat, csak hogy ők el ne essenek annak a *pinczérnek* honorájától. Mert... hát hiszen a levegőből ő sem lehet. Nem-e? Csak hogy ennek a tisztesség megsértéséhez semmi köze sincs.

Még egy aljas dolgot.

Gyönyörű makrává, a neve ügynök vagy eselészter, hívják Ábrahámovicsnak, a kinek sok aljas dolga köze még az az tartozik, hogy S.-A. Ujhelyen a M. K. szálló érdemes tulajdonosához, Csernyánszky J. urnak egy neműl irrott lev. lapot küldött, két utazó nevével, a kik rendesen ott szaklat megcsalják a s kilőröl megdugna, hogy a hosszabb időn ott levő szobaasszonyok jó ismerősei. Megírta hát az utazók nevében, hogy azt a rendetlen és hanyag szobaasszonyt tessék azonnal kitenni, mert többé fele se mennek a szállodának. A derek üzletbe e helyett azonban a lev. lapot átadta a szobaasszonynak, sejtven előre, hogy itt valakinek keze jatszik, s kitűdött a turpisság. A M. K. szálló szobaasszony állásért 100 ft honor. jár. Ezt szeretné volna beszélni a kárpási Ábrahámovics. A regiben ott levő szobaasszonyt tehát hogy kiruhassa, elküvette a fenti aljas dolgot.

Nekünk szobaasszonyokhoz s az ő dolgaihoz semmi közünk, de ezen dolgot elkövetése megérdemli a nyilvánosságra való hozatalt, hogy legalább ebből is következtethető legyen, hogy ez az ókorba való ügynök hany főpinczér és pinczérrel járhatott már ekként? De vigyázzunk a jómadárnak!

Mindenféle.

„Szamarságok.”

Hat napja már, hogy azon előadásnak függönye legördült, a melvél nagy és messzerőbbet aligha látunk még, az ügynökök lapjában (ügynökök lapja, az esztét és éhvt változtatott lhá' ügynök lapja). Az utolsó aktus a napokban történt.

Egy keleti mondás azt tartja: — Minden csodára csak három napig kell várni... Hol volt, hol nem volt...

A Mur (olvásd Muhr) sörccarnokban történt, hogy a bpesti p. egylet platói élönke magához invitálta gardája lehetgyékbe tagjait, élükönaz öröklé nem nagy magyvárral, lhá-val, a ki „Sokrates” alakjában jelent meg.

„Urain!” szolt ekkor a Plátói, „az ember” (olvásd alább) a ki nem sejtette, hogy miért kell neki számár módra kiműlni, — urain, — mondj ura — ne ijedjenek meg, egy kis nagy számzársga kértém ide önök csupán.

„Valamit rendezni szeretne „Socrates” alakjában lhá'!”

És alig hogy lhá' odaköleszónozte kérdőjeles mosolyát, az alatt Plátói, „az ember” nek (olvásd alább) megszületett számzársga, a melynek előadása, „duhigparlament” módjára lezajlott lhá' lapjában.

Ez „az ember” születése és kimulásának története.

Hékök, a Béga partról.

„Az ember.”

A történetek nagy változatos” szakába teljesülendit az is, hogy lenne, azaz vagy egy „ember” ki véletlenül egy egylet élönke pöcczára dobatott, s a kinek a nagy végretek nem adandának annyi elme képesség, hogy fölfoghatta volna a létesítendő Országos Pinczér-Egyesület nagy helyességét és czelszerűségét. Es „az ember” az ő speciális eszéjárásával egy másik O. P. egylet gondolván el, nyilvánítá mindenfelekkel az ő nezeit. Csak hogy a fatum átka volt, hogy ezen „az ember”-nek nem volt tehetősége az általa lemondott O. P. E. megvalósítására. E végül tehát a Béga partnak egyik legnagyobb városa mozgós bizottsága több tagjai gyűjtéknek maguk között I, mond igen jámbor olvasó egy *kráczjárt* és egy fel *kráczjars* posta utalványon elküldék a bpesti p. egylet pöcczára véletlenül ütettet „az ember”-nek, a következő szókkal, az *irásbeli közleményre szolt helyen: „Ember!!!”* ezen összeget csatlója egy az őm esze járása után képzelt...

Ez alkalmából pedig az ügynökök lapja fejéhez, lhá'-hoz is küldetett vala:

A mi halad, az megy. Ami nem marad, az várható. A mi várható, az nem akó... (?) hanem egyelőre csak lapos, a mi kigyl-mednek lapos, hova tovább nyakára hág s mitől rándul nyomba az ina...

Szövegébe elvitte már a masina.

Egy pinczér elmékedése.

Itt a poharát s tányérok csengése között Dolgozom vontatott unalmammal. E pálya, mely egykor már csajbát veté, Egy nagy közbny tengerévé fajult. „Rabszolga hivatás”, a mely nem ad örömet, Tüdbömb, mint ilhették fölőtte halotti tirt. Egy van mi elégedette tenne engemet! A mindent felejtető O. P. Egyesület!

Háry.

Tárogató.

A létem bus...

A létem bus,
Miként az ősi táj,
Beteg vagyok,
De nem tudom mi faj;
Csak ezrem
A tompa kínokat,
Mifő szivem
Majd szerzte-szet szakad.

Beteg vagyok,
A ldkem kinja nagy,
A bu, a gond
Pihenni sose hagy:
Se új, se nap
En meg nem nyughatom.
Ha alomsz is...
Csak kínról almodom.

Ha fenn vagyok,
Nappal, vagy ejelen,
Az égi kép
Előttem megjelem,
Imádni őt,
Le földre tündélek:
S hah, alomból
Fel, kinnal ebredék.

Nincs már, mi tirt,
Sirban öröm s a kedv:
A gyászhalom
A szenvedő keserv,
S míg könnyet ont
A szívi eremény,
Emeszt a kín,
Hogy mért szerettem én!

Őt végezes
S ti szörnyü bánatok,
Szerelemért
Ne, oh ne bánítsatok!
Ti ártótok,
Hogy erte szenvedtek,
Hogy alimnak
Ily gyaaszó végre lett!

Korlitem esend,
Mint temetői sir,
Nincs zaj, s szivem
Nyugodni meg se bír,

A holt magány
Mint rím, fel-fel riasat...
Oh, mert folyton
Látom szép arcodat!

A kétédes
Kín sejtésem gyótor,
A melyből fel
A mi fohász tőr,
S ekkor előt
A nagy saivájdalom
Hogy szerzet?
Kérdem... s hah! nem tudom.

Botoz.

Ridendo Dicere Verum.

* Bende. Éli.

Bende: Hallottad-e hogy lhá' hely nélküli pinczérnek írta az O. P. E. föntözöttét, a nyugod. egylet szerzetőjét, az O. P. E. vezérítkeiat, a nyugod. egylet szerzetőit és az „Ujkor” munkátsáit és szerzetőit?

Bende: Hat ostigé mir?

Bende: Hat ostigé aru!, mer' kú birtosan pinczér voltak és most, miután más dologba vannak, nem pinczér dolgot végeznek.

Éli: (belevág Bende szavaiba) — Hat ostigé azt mond, ugye-hogy mi volt az az lhá'?

Éli: Hát ha nem tudja, ezen ne is csudálko. Bontol „fiss perczet” érte!

Éli: Hat akko' ő most hely nélküli perczes, ugy-e?

Bende: Ehen!...

Bende: Hat te lhá' tudod-e azt, hogy az lhá' nem tudja, hogy mik azok a „perczetek”, a mit a nyugod. egylet föszerevénye, meg a szerv. titkárok kapnak?

Éli: Hát ha nem tudja, ezen ne is csudálko. Bontol „fiss perczet” érte!

Éli: Hat csak hogy, hogy egy ügynök sokkal okosabb dologgyárall, mint sem fölönni tudja, hogy „miért is vannak perczetek a világon.” No, meg osztan ő azt az osztobaságot is hiszi, hogy azt a „perczeteket” a nyugod. egylet összes megdött és leendő vagyonból folyósítják.

Bende: Ugyan ne mond Éli, — hat ostigé azt himne lhá'?

Éli: Hat ostigé azt is hiszote ő mást azzal az ügynök isaszó?

Bende: Te Éli, jaj lesz ezután az „Ujkor”-nak. Éli: Hü de megcsiztetél! Hat ostigé mir'!

Bende: Hm, Éli ha tudnál, az lhá' lapjának Ábrahámovics meg Bokor ügynök lettek a főmunkátsái.

Éli: Ugyan ne figuráz Bendi!

Bende: No ha mondom! És most képezhettek: egy ügynök szerzetés és két ügynök munkátsái!

Éli: De jaj nektek pinczérnek, ridendo...

Bende és Éli felhívása.

Felhívjuk a nagyérdemu szakközösséget, a Sz. V. K. P. K. orsz. nyugod. egylet az O. P. E. és az összes tisztelőit méltó vendégül és főpinczér urakat, hogy *Husz. Ábrahámovics* és *Bokor* ügynökökét meg egy mosogató lyány személyzetet se rendeljenek, mert ők meg nálunk is „*Honorar*”-at vesznek. *Tessék hozzánk fordulni* n. e. szakközösség!

* Bende: Te Éli, hallottál-e a legujabb újságról?

Éli: Nem ea!

Bende: Nem! — Hat az lhá' megakarja magarostani nevt „*Juh*”-ra, hogy ugy több előfizetőt tudjon szerezni, mert azt mondják, hogy czardai all a lapjának ágron.

Éli: Hozza akkor lhá' kétség *Juh*' fog lenni...?

Bende: Mineműképen képezzet azt?

Éli: Hat most meg csak szamara van — ugy olvasam lapjába — akkor pedig ugy hiszem birskait is fog beszerzeni.

Bende: Uesse igazad van!

Éli és Bende figyelmeztetése.

Figyelmező Beszedjük A T. Ujkor Közösségnek-Hogy A Multkor Edendobna A Nyomdászok Hibásan Csinalták Tóth Kálmán Uról. Hogy Az Valami Essai. — Ez Ugy Volt A Kézírta. — „Valam Egyidős És Eszt” (már mint gondolkodás). Továbbá Ő Or New Ügynöki Berendezek Iratt, Hanem Hogy Ő Az Ügynöki Berendezek Ajánlják Valami „Karvalyos” Neve Urnak (Tennasz) És Meg. Art. Hogy Miskolc Ugy Olvasson, Hogy Amit Olvas, Tudja hogy Mit Olvas.

Bende És Éli.

*) A csallagall megjelöltek a Ridendo-ba ugy küldettek be.

Szerkesztői üzenetek.

Zs. I. Kérdezték címét nem tudjuk P. E. január előlt Baján volt, azóta nem hallottunk hírt róla. De Ouról se — mar jó régen.

Tabán. Szives köszönet az értesítésért. A másikat pedig — vártuk.

O. P. E. Tóth Kálmán, Gombás István, Ficker Antal, Sándor Viktor, Marató Ignác, J. S. Jabócski Adó, Galambos Pál. — A szép számban együtt voltak által alárít lap üdvözlőket köszöntött vettük. Hegyháti és Tardó uraknak pedig utának küldtük, miután ők ekkor ép a 90 percentes ügyben stb. utóközbe voltak.

Fogadják részünk és az ő részükről is, igaz és leg-benebből üdvözlőnk!

Hékas. Úgy látszik a Béga parti békáknak jó tudják van 104 karatyolnok. Csak azt kell vigyázni, hogy a vízben melőtt meg ne hűtsék. A mit a masina elhozott, az mind itt van. Alig tudtuk elgázítani őket, ide meg oda, oly sok volt a regruta. Dejszék hékas, Bólyomb-uram aligis meg nem vakarja ott is, a hol nem kell. De csak hádd jöjjenek mássor is. Újra a Béga partra!

Kronschnebel F. Elsők visszajöttek, újra küldtük. **Reinprecht J.** Ment.

Kakas Gy. Tehát úgy lesz minden, bár ha kissé meg nem is érteztük, de azért talán bevédik. Jóvetre adv!

Béda Jenő, Tóth Kálmán, Kardos István, Bándor György és Spitzer S. urak bekielölt elől. díjat mely köszönetük mellett itt nyugtatjuk. A további szép és nemes munkájában kísérje az eredményt és az „Ujkor” üdvözlője!

Pítzer Mátias. A két egynevezű ön és Tamásy L. szaktársunk részéről, köszönettel megkaptuk!

Valocsay F. A mint kértétek, intézkedtetek. Lapok nevezeteket mentek. A gyűjtő is érkezik. Üdv!

Kéméti József. Köszönettel beérkezett. Hic a többi! Üdvözlő!

BILLIÁRD

Billiárd golyó gyár

SINGER ANTAL BUDAPEST

Ferencziek-bazára. Bolt 13. szám.

Országszerte elismert dominók, elefánt csont golyók, dákok és sakk legolcsóbb bevásárlási forrása.

DOMINÓK

50 lángra berendezett Acetylen világítási készülék a hozzá tartozó 13 darab Lyra luster, 16 darab fali karégyő és 4 darab utczai lámpával, villanyvilágítás berendezése miatt olcsón eladó az Európa kávéházban Marosvásárhelyt.

Eladó üzlet.
Komáromban, a fő-utcán levő régi jó hárnevu

vendéglő, melyben nagy étterem, táncsterem, nyári és téli veranda, 2 kuglizo nagy kerttel, külön gyümölcsös és zöldséges kert, baromfi-udvar, sertés-szállás és jégverem van, továbbá egy Polgári-kör helyiség több lakó-szobával, külön mosókonyha és pinze. az összes berendezéssel, borokkal együtt május 1-re kiadó.

Szükséges összeg 5000 frt. Évi lakbr 1200 frt.
Csakis keresztény embernek ajánlható.

ELADÓ ÜZLET

Egy kitünő menetű dunántúli megye székhelyén levő

vendéglő

mely a város tulajdonát képezi, szép sétatér közepén, a vasuti állomás közvetlen közelében, mi által mint vasuti vendéglő is szerepel, miután az indóház közelében más vendéglő nincsen.

Az üzlet áll: egy szép nagy étterem, egy vendégszoba, külön csapszék, kétszobás lakás, konyha, előkamra, pinze és gyönyörű kertelhelyiségből. — A berendezés áll: az étterem, vendégszoba, csapszék, konyha, előkamra, kertelhelyiség, egy ujonnan készült amerikai jégverem, sertéshizlalda, szóval az üzlet teljes berendezése 3500 frtnyi ártért eladó. — Bérlet tartama még 3 és fél év. — Évi bér 800 frt. — Még adómentes — Forgalom átag 16.000 frt. Az üzlet azonnal átvehető. — Czim a kiadóhivatalban.

Kávéház átvétel.

Van szerencsém ilyen tisztelt kartársaim b. tudomására hozni, hogy az eddig TÓTH ENDRE ur által birt szegedi

MILLENNEUM-kávéházat, mely a Kárász-utcában van, f. é. május hó 1-én átvevtem.

Kitünő hideg és meleg kávéházi italok és a legjobb kiszolgálásról biztosítva, magamat és üzletemet tisztelt kartársaim partfogásába ajánlvá maradtam

Szeged, 1899. évi május havában.
Kartársi tisztelettel

Bergl József
káves.

Vendéglői telek eladás.

Ujszász állomáson, az állomási épülettel szemközti levő 1200 négyszögöl befalított terület eladó. Vendéglő építésre alkalmas és kizárólag e célból adatik el. Felvilágosítás szolgálat a tulajdonos Dr. Kossuth László orvos Ujszászon.

Jogyzat. Az állomási négyföldi ártó vastu menten van, hól a vonatok hosszabb ideig várakoznak.

Az állomáson levő kisebb vendéglő az épület felépülte után szintén az építő vendéglő tulajdonjára megy át.

Különlegességi cipésműhely

RÉVAY F.
SZEGEDEN,
Kelemen-utca 4,
Haggenmacher-sóeresarnokkal szemben.

— Vidéki megrendelések egy ócska cipő beküldése után pontosan eszközöltnek.

— Husz év óta elismert szállítója a pinzér uraknak. —

Korpássy József

férfiszabó.

S z e g e d, á r á s - u t c a 1 6.

Legolcsóbb áron készít a legjobb szövetekekből a legújabb divatú ruhákat.

Minden számla összegéből **2 százalékot** engedményezek a létesítendő O. Pinzér-Egyesület részére.